

BODHINI MALAYALAM
READERS

BOOK III

ബോധിനി

പാഠാലി

മുന്നാം പാഠ

സാഹിത്യം
അച്ചൻതന്ത്രം
തിരുമനസ്സക്കുള്ള്.

ക്രി ബോധിക്കിപ്പാംബലി

മുന്നാം പാഠം.

ഗവർണ്ണറ്റാ

അപ്പുൾത്തവുരുൾ തിരഞ്ഞെടുത്തു്,

) 1932

വിഘ അണ

വിഷയവിവരം.

പാഠം.	ചുരം.
1 അന്നമയ്ക്ക് നമസ്കാരം	2
2 ക്രണ്ടാൻ	4
3 അക്ഷാംശം കൂടിയും	8
4 ഓമനപ്പെട്ടത്തോടിലും	9
5 പത്രപാദനൾ	10
6 സത്യം	12
7 ക്രമവടം	14
8 കപടനിഡി	16
9 വസ്ത്രങ്ങൾ	19
10 “എന്തെന്നറിഞ്ഞിലും” (ശബ്ദാന്തസ്ഥം)	20
11 മരതകപ്പെട്ടി	21
12 എടക്കാലി	23
13 ഒത്തേനൻ	24
14 തപോവനം	27
15 തുമ്പിക്കാലി	28
16 ഭാണ്ഡായനാന്തർ ചതി	29
17 പൊന്തിക്കാരിയ്ക്കു മത്തപ്പെട്ടി മത്തപ്പെട്ടനായതു്	31
18 മേഖലാസനൾ	33
19 പുരംകണ്ണ പരിചയുടെ അകംകാണകയില്ല ✓	34
20 കാലഭോഷണം	36
21 തൃപ്പബന്ധം	37
22 രാമകൃഷ്ണനാർ : /	39

23	നെൽകുളി	4
24	രാജക്കതി	43
25	മസ്യം	44
26	മിത്രം	47
27	കുടയന്നം, കൈചീഴം	48
28	ചുത്രവാസല്പ്പം അല്ലെങ്കിൽ ബാലലാളിനം.	51
29	പ്രധാനം	53
30	സംസ്ക്രീഹലം	56
31	മുയൽ	58
32	അനന്തരക്ത്യം കഴിച്ചേയ്യു ചിതംവഞ്ഞ.	60
33	ക്രുകം	61
34	വത്സാസുരവയം	64
35	ആമ	65
36	ഭാരിപ്പ്രം	67
37	ഇരിന്ത്	68
38	അനീരാമൻ	70

മുന്നാറപ്പാടുസ്തുക്കം.

മംഗളം

കാട്ടകര മേട്ടകളാടകളലകളി-
ലാടം കടലുകളവിലോൾ!
വാരിയിലോടം മീനകര വാനിൽ
പാറം പറവകൾ പരമേശ!

ചേനയുമാനയുമാട്ടെമരുന്തും
കനകപ്പുരാടിയും കരിയിലയും;
ദിനമണിയണിമതിരാവും പക്കലും
പനിനിർച്ചുവും കുവളവും;

മണിമേടകളിം മൺചേളുകളിം
മനവർമണിയും മൺതരിയും;
എളിയവർ പെരിയവരല്ലാങ്ങം നിൻ
കേളികളാടം വാടികളാം.

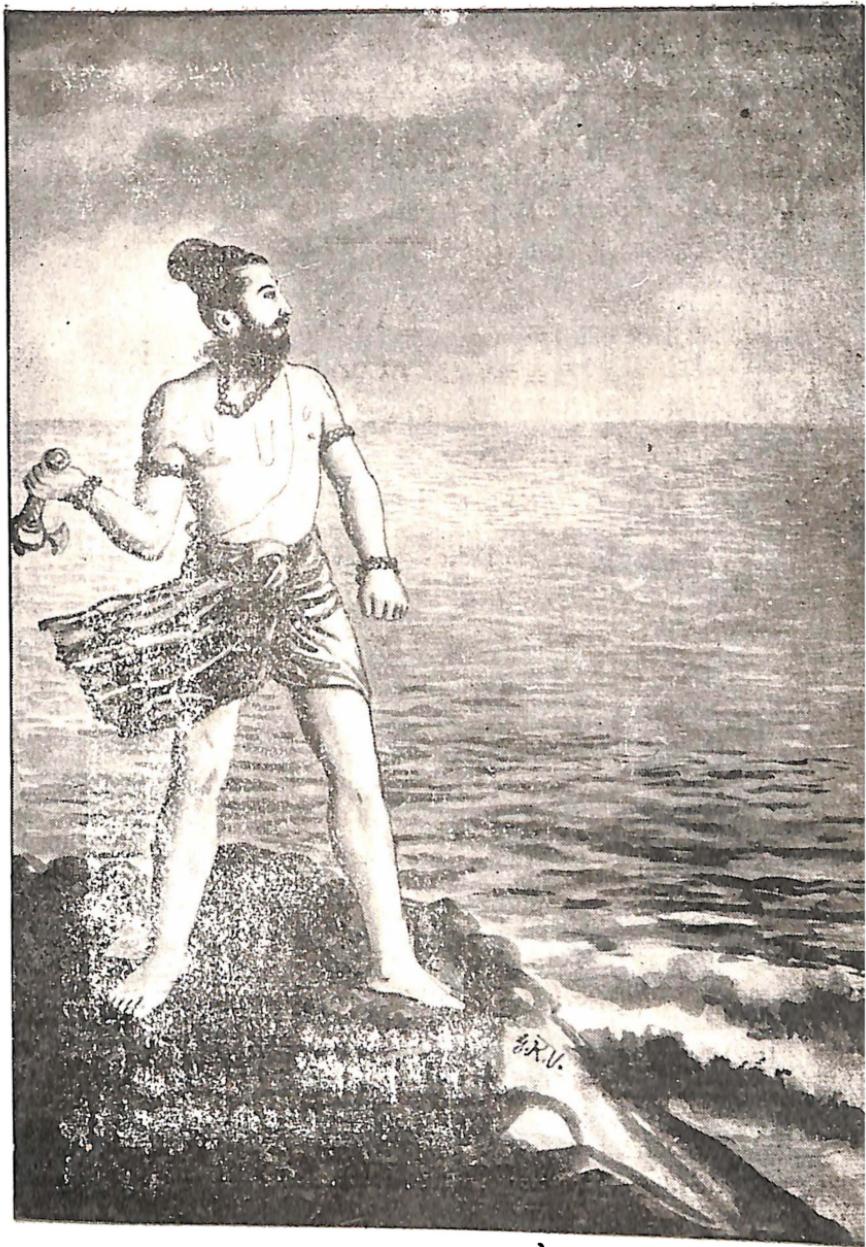
ഹരിയന്നരിയതിലൊട്ട് കരിപ്പാ-
നറിവില്ലാത്താങ്ങ പെത്തങ്ങൾ,
തെറുകൾ ചെഞ്ഞു കയഞ്ഞബൈബല്ലാം
ചെറു പൊറുക്കിക ജഗലീൾ!

പാഠം ഒന്ന്.

അമ്മയും നമസ്കാരം.

മലയാളികളിടെ മാത്രമിയാകുന്ന കേരളം എന്ന രാജ്യം. ബീട്ടിച്ചുമലബാർജില്ലയും കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ എന്ന രണ്ട് നാട്ടരാജ്യങ്ങളിൽ കേരളരാജ്യത്തിൽ ഉംഗൈട്ടുവയാകുന്നു. ആദികാലങ്ങളിൽ കേരളത്തിനും ചേരതലം എന്നായിരുന്നു പേര്. കോയമ്പുരുതം സേലവും മെസുരിൻറെ എതാനും ഭാഗവും അംഗം ചേരതലത്തിൽ ചേന്നതായിരുന്നു. ചേരതലത്തിൻറെ വിസ്താരം ചുങ്കപ്പി കേരളം എന്ന പേര് നടപ്പായിട്ടുണ്ടുമെന്നുന്നതിൽ അധികമായിട്ടില്ല എന്നാകുന്ന അറിവുണ്ടിവർ പറയുന്നതു്. പട്ടണങ്ങൾ സമുദ്രത്തിനും സഹ്യൻപറ്റത്തിനും മലപ്പറമ്പിൽ കന്നുകക്കാർമ്മതകൾ ഗോകള്ളംവരെ നെടുന്നില്ലെങ്കിൽക്കൂടുതൽ മുപ്പേശാത്തെ കേരളം എന്ന പരഞ്ഞുള്ളതുണ്ടാണി. ഇപ്പോൾ കള്ളാടകക്കില്ല. അതിൽപെട്ടനില്ല.

കേരളം ശ്രീപരമ്പരാമർ നിമ്മിച്ചതാണെന്നു പഴ മകാരായ മിന്തുകൾ വിസ്താരിച്ചപോതുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻറെ തപോഖ്യലത്താൽ സമുദ്രം മുതിരുതുകൊച്ച ത്രാവെന്നും, അങ്ങനെ ഉണ്ടായ ഭൂമി അമ്മയെക്കൊന്ന മഹാപാപം പോകിവോന്നായി അഭ്യുദയം മുാവമണക്കും ഡാനും ചെറ്റു എന്നും ചിലർ പറയുന്നു. ഏതാണ്ടതിൽ കാണുന്ന കമ്മ മരറായ പ്രകാരത്തിലുണ്ടു്. ശ്രീപരമ്പരാമർ മീമവാൻപറ്റത്തിക്കയൽ വളരെക്കാലം ശിവനെ തപസ്സുചെയ്തു. ശ്രീപരമേശപരൻ പ്രസാദി

ପରମ୍ପରାମନ୍

ഇ കൊട്ടത്ത് വരങ്ങൾ വാങ്ങി അദ്ദേഹം നമ്മാൽ തുരുജ്ജ തന്റെ ആഗ്രഹത്തിൽ തിരിച്ചെത്തി. അവിടെ ചെന്ന സമയം തന്റെ അപ്പുന്നായ ഭൂതമധിഷ്ഠിയെ ക്ഷേ ത്രിയരാജാവായ കാത്തവിയ്യാജ്ഞന്റെ പുത്രനാർ കോ ന്നതായി അറിഞ്ഞു. കോപം പൊരുക്കാതെ ഇപ്പോ തന്താനവട്ടം ക്ഷേത്രിയന്നാരോട് യുലം ചെയ്തു് അവ ഒടെ രാശം മുഴുവനം മടിച്ചു്. എന്നതിന്റെ ശേഷം താൻ പിടിച്ചടക്കിയ രാജുമെസ്താം മുഖമണ്ഡി ഡാന മായികൊട്ടത്തു്. അങ്ങനെ ചെയ്തുപോരു അദ്ദേഹത്തിനു പാശ്ചവാൻ സ്ഥലമില്ലാതായി. ഏന്തിട്ടാണു കടലിൽ നിന്നു കേരളത്തിനു പരമ്പരാമൻ സന്ധാരിച്ചുതെന്നു പുരാ ണങ്ങൾ ഘോഷിക്കുന്നു.

എന്നാൽ കേരളത്തിനു സപ്രാവം പരിശോ ധിച്ചുനോക്കിയിട്ടുള്ളവർ പറയുന്നതു് ആ പ്രദേശം ഭേക സ്വത്താൽ ഉയൻനാഡായതോ സമുദ്രം കരവെച്ചുനാക്കിയതോ ആയിരിക്കണമെന്നാക്കും.

നിന്മാദ മാത്രാമിയായ കോച്ചിരാജ്യം കേരള ത്തിന്റെ നടക്ക കിടക്കുന്ന ഒരു ഭ്രാന്തമാണെന്നു നിങ്ങൾ യാമിച്ചിരിക്കുമ്പോ. അതിന്റെ പൂർണ്ണവരിതും കേരള ചരിത്രത്തിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ഭാഗവും ആകുന്നുവോ. അകാലങ്ങളിൽ സന്ധി സമുദ്രിക്കാനുള്ള പ്രസിദ്ധ, കോണാട്ടംകേരളം ഭാരതമാതാവിന്റെ മിവവും, ഇപ്പോരു കോച്ചി എന്ന നാം വിളിച്ചുവരുന്ന ഭ്രാന്തപ്രദേശം കേരള ത്തിന്റെ കൂദും ആയിരുന്നു. നമ്മുള്ള പെറരു വള്ളത്തോ യ അമരയെ എന്നപോലെ നാം ജനിച്ച വള്ളന്റാജ്യ തേരയും നമ്മൾ സ്ഥാപിക്കുകയും വന്നിക്കുകയും ചെയ്യു

ശാഖക്കന്ന. നമ്മുടെ പൂർവ്വകൾ ആത്രായിരുന്നു എന്നും അവർ എത്തുചെപ്പേഴ്ച എന്നും അറിഞ്ഞപ്പോൾ നമ്മുടെ ജീവിതമില്ലെങ്കിൽ മഹിഷയും പഴമയും അല്ലെങ്കിലും നമ്മുടെ ഗ്രാമപ്പാൾ കഴിയുന്നതല്ല. നാം നമ്മുടെ പൂർവ്വകൾ എ ജീവവഹിതും മനസ്സിലാക്കണമോരും നമ്മരക്ക് അഭിരിൽ ബഹുമാനവും അവരെ അനുകരിക്കണമോ ആഗ്രഹിച്ചും ഉണ്ടാക്കുന്നു. മാതൃദ്രോഹിയുടെ പൂർവ്വവഹിതും നാം പറിക്കണമോരും നമ്മുടെ സപ്രതാജ്ഞയേല്ലോരും ഉണ്ടാവുകയും അതിന്റെ ഉള്ളിഷ്ടതിനും നാം അതിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഭാരതമാതാവിന്റെ സൈഭാഗ്രസത്രസപ്രമാം
കേരളത്തിന്റെ കല്പ്രദ്രോഹയായ് ലസിച്ചീരിക്കം
മാടദ്രോഹം മാതൃദ്രോഹി! ജയിച്ചാലും
ആടലവറിയുന്നാലും; അമ്മ യൈക്കുന്ന നമസ്കാരം.

—*—

പാഠം ഒൻ്റ്.

ക്രിക്കറ്റ്.

മനസ്സും പൂർണ്ണിക്കുന്നാർ കരണ്ടുകളായിരുന്നുവ തന്റെ. വിശേഷഘട്ടം അവയുള്ളൂണ്ട്. മനസ്സും രോഗം ഇല്ലെന്നു ഉള്ളൂ. ഒരുമ, സൗംഘ്രം, കൈയ്യമ്പം, ആധാരം സന്ധാരിക്കണമെങ്കിൽ സാമർത്ഥ്യം ഇവകു സപ്രാവ കുറം കരണ്ടുകൾക്കിടം ഉണ്ട്.

നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വെള്ളിക്കുരങ്ങുകളാണ് അധികമായി താഴെയായിരുന്നു. ആഴ്ചകൾ പാക്കനിടത്തു താമസിക്കുന്ന ചില

କୁରଣ୍ଡାଳ ।

കരങ്ങുകൾ കാണിക്കുന്ന ബുദ്ധിമാത്രം വളരെ സൗഡി
ഈ താണ്. ഈ തരംനോക്കി വീഴ്കളിൽ ചാടിവീഴ്മം.
കട്ടികളോ സ്റ്റീകളോ അറിയുന്നുടന്തവരോ വലുവയും
അവയെ കണ്ണത്തിയാൽ പുരികം വളച്ച് ‘കൊർ’ എന്ന
ശബ്ദം പുറപ്പെട്ടവിച്ച് അവരെ ഒരുപ്പുടരും. ഫിലി
പ്പോറ്റ കട്ടികളിൽ ചെകിട്ടതു് അടിയുള്ളക്കപ്പാലും ചെ
ഇം.

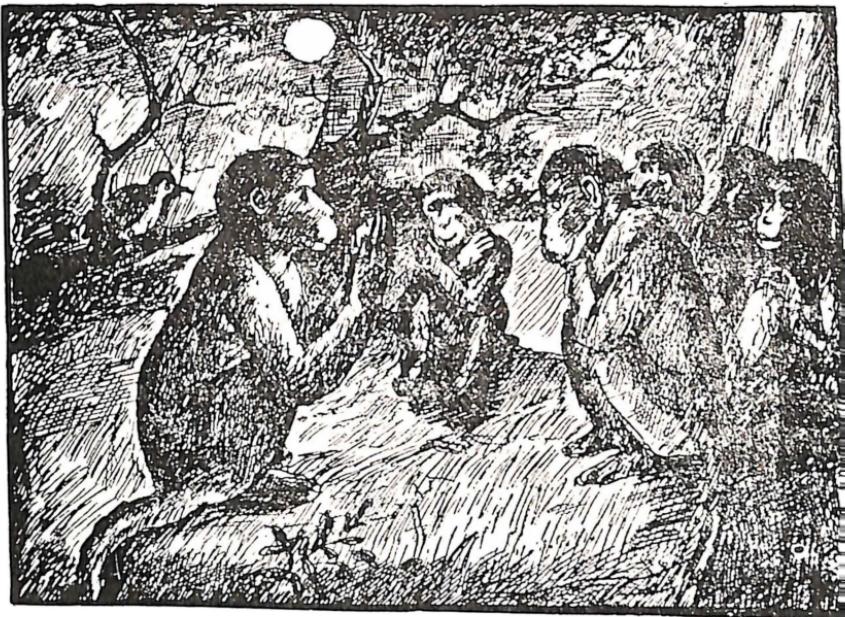
കരങ്ങുന്ന വാനരൻ എന്ന പേര് സിലിച്ചതു് നാ
നീറ ചൊയ്യുകയേണ്ടം ഉള്ള തുകാണാക്കന്ന്. വാനര
നായുടെ ഓരോ കുട്ടത്തിലും രാമോ നായകൻ ഉണ്ടായി
രികഴം. ഈ തലവൻ തന്നീര കുട്ടക്കു് ആപത്താനും
വരാതെ എഴുപ്പാഴം മനസ്സിന്തനിക്കുണ്ടിരികഴം. വല്ല
ചുർഖടങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന സംശയം തോന്തിയാൽ തല
വൻ ഒരുമാതിരി ചെയ്യ പുറപ്പെട്ടവികഴം. അപ്പോരും മ
റദ്ദിച്ചവരോക്കു അട്ടാന്തവന്ന് കുട്ടം. എല്ലാവയങ്ങളിൽ
കളിച്ച് ചാടി താതുകൾ ഇല്ലാതെ ദിക്കിലേക്കു പോകും
ചെയ്യും. മരം ചാടവാനുള്ള മിച്ചകഴം ലാഘവവും അവ
യുള്ളിട്ടുപോലെ മരറായ. കുട്ടകയൻ ജന്മ കാരികഴം
ഇല്ല. കൈ, കാൽ, നവം, വാൺ, പത്ര ഇവയാണ് അ
വരയുടെ ആയു യാദിരി.

കരങ്ങുകൾ പലതരംമുള്ളുണ്ട്. മനസ്സുക്കരങ്ങൻ, മു
ണ്ടുവാലൻ, പെത്തവാലൻ ഇങ്ങനെ മുന്ന് വർദ്ധിക്കുണ്ടായി
അവയെ വകതിരിക്കാം. ഇവയുടു് ഇംഗ്ലീഷിൽ കുമേണ്
എഴു്, ബ്യാണുന്ന്, മക്കി എന്ന പരയപ്പെട്ടുന്നു. മന
സ്സുക്കരങ്ങുന്ന വാലില്ല. ഇതു ദെയൽക്കുവും ബലവുമുള്ള
ഒരു കുരജയുള്ളവാക്കന്ന്. സൗഖ്യികാവണ്ണയത്തിലുള്ള

“ഗോറിസ്റ്റും” ബേബർനിയോൾപിൽക്കാണെന്ന “രാഞ്ച് ഉട്ടാങ്ക്” ഹൗ ഇനത്തിൽ പെട്ടതാകനു. ഗോറിസ്റ്റും വാലുവാൻനേപ്പോലെയുള്ള കരടിക്കരങ്ങുന്നാണ്. അതിന്റെ കരുതിപെട്ടാണെങ്കായും നമ്മൾ രക്ഷനേട്ടവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. ചില കാഴ്ച വകുളാവുകളിൽ ഇതിന്റെ ശവശരീരം പണ്ണി നിരച്ച സുക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ‘രാഞ്ച് ഉട്ടാങ്ക്’ തീരാമദ്ദേശവാൻറെ വാനരസേനയിലേ ‘എൻ ജിനിയൻ’ നൃതനേപ്പോലെ ഇളംചുവപ്പു നിരത്തൊട്ടു ദിയവന്നാണ്. മന്ദിരവാലംാർ പല നിരത്തിലും ഉണ്ട്. ഇം വർദ്ധം പാശ്ചന്നതു ക്രത്രംവാരകളിലും ഇമകളിലും ആകന്നു. ഇവയിൽ ഒന്നിനെ കൊല്ലുന്നതിനും ആരകിലും തുമിച്ചുായും അവയെല്ലാം ഒരു പട്ടാളമായിച്ചേരുന്ന് ശരൂവിനെ ഓടിക്കവാൻ തുനിയുന്നു.

ഒരു സായ്‌ചു നായാടിനെ പോയപ്പോരം ഒരു മുണ്ടു വാലൻ—ജ്വാഖുനൻ—എന്ന സാങ്കിഞ്ചറ ക്രടാരത്തിൽ നിന്നും ഉട്ടപ്പുമോസ്തിച്ചുകൊണ്ടപോഴി. സായ്‌ചു ആരം ക്കാരോട്ടുകൂടി കരങ്കുകൾ പാശ്ചന്ന ഇമയുടെ സമീപത്തിൽ ചെന്നു. അതുകണ്ട് ഉട്ടപ്പു കട മുത്തകരങ്ങുന്ന സെസന്നതൊട്ടുകൂടി എതിരെ കല്പകൾ വർഷിച്ചുനട്ടു. സായ്‌ചു ആരംക്കായും പ്രാണനും കൊണ്ട് ഓടിപ്പോയി.

പെത്തവാലംാർ പല തരങ്ങായമുണ്ട്. അവ നമ്മുടെ നാട്ടിലും ഉള്ള വക്കാരാണ്. ഇവയുടെ രണ്ട് കവിളിലും സഖ്യികളുണ്ട്. വല്ലതും തിന്നാവാൻ കിട്ടിയാൽ അതിനെ ആ സഖ്യികളിലാണ്. അവ ഓവരിക്കുക. വളരെ അടിസ്ഥിരം ചാട്ടവാൻ അവയുടെ സാധിക്കും.

କରଣ୍ଡକଠି

വെള്ളുക്കണ്ണൻ കരിക്കരങ്ങൻ മുതലായവ ഈ പദ്ധതിൽ ചേപ്പുടന്ന.

വാലുള്ള വാനരമാർ പുഴക്കടക്കണ്ണൻ കാണവാൻ കെഞ്ഞതുകുണ്ട്. പുഴക്കരയിൽ നില്ക്കുന്ന വലിയോരു മുക്കുത്തിന്റെ കൊമ്പിനേരു തലവൻ വാൽചുറി തലകീഴായി തൃഞ്ഞിക്കിടക്കും. മരറായവൻ അതിന്റെ ഉടലിൽ വാൽ ചുറി ശോഭം. ഇങ്ങനെ മരക്കരയിൽ എത്തുവാൻ ആ നീളം ഉണ്ടാക്കുന്നതുവരെ ഒരു മാല കെട്ടിയുണ്ടാക്കി ആരഞ്ഞലഞ്ഞാടി അക്കരയിലുണ്ട് ഒരു മുക്കുഡാവയിൽ പിടിക്കുടം. ഈ പാലത്തിനേരു കുടി മരം കുരങ്കുടാക്കും കടന്ന മരക്കര പററിയാൽ തല വൻ തന്റെ വാലിന്റെ ചുറഞ്ഞിട്ടു തൃഞ്ഞകുഞ്ഞും ആ വാനരമാല ഒന്നായി അക്കരെ ചെന്ന തേവക്കുഞ്ഞും ചെയ്യും.

മനംചുരേപ്പോലെ കരങ്ങമാർ ചും സംസ്ഥാപം, സന്താപം, അനുഭവം, വൈരം, ഭയം, സ്നേഹം മുതലായ വികാരങ്ങൾ ഉണ്ട്. തള്ളുക്കണ്ണരുകൾ കുഞ്ഞുങ്ങളെല്ലാം കുഞ്ഞുന്നതുകുഞ്ഞും പേരും എടുക്കുന്നതും കണ്ണാൽ ആരും മനസ്സും ഇളക്കാതിക്കയില്ല.

പാഠം മൂന്ന്.

! അമയും കട്ടിയും.

(ചുത്തോട്ടത്തിൽ)

“കാമന്തരിക്കാക്കിടാവോ—എന്നമട്ട്”

കട്ടി:— ഇ ഉ യല്ലിയിൽ നിന്നു ചെമേ—ചുക്കാം—
പോബുന്നിതാ പറന്നമേ!

അമ:— തെരിറി നിന്നക്കണ്ണി ചൊല്ലാം—നൽചു—
പാറകളാണിവയെല്ലാം.

കട്ടി:— മേൽക്കൂർ മേലിട്ടുവ പോങ്ങി—വിണ്ണിൽ
നോക്കമേ, ദയനോരു ഭംഗി!
അയ്യോ! പോയ് ക്രൂട്ടിക്കളിപ്പും—അമെ—
വയ്യേ! എനിക്ക പറപ്പും.

അമ:— ആകാത്തതിക്കുന്നെയ്യണ്ണി—ചുമ്മാ
മാഴ് കൊപ്പു, എന്നാമല്ലണ്ണി!
പിച്ച നടന്ന കളിപ്പു—നീ, യി—
പ്പിച്ചകമുണ്ടോ നടപ്പു!

കട്ടി:— അമട്ടിച്ചായതെന്നൊരു?—സൗന്ദര്യ—
അമതരാമമ ചൊന്നാൽ.

അമ:— നാമിങ്ങൾിവതുമല്ലോ—ചുപ്പാം
ഓമനേ പേവസക്കപ്പും.

ଅନୁମତି କରିଯାଇଲୁ ।

പാടം നാല്.

കാമന്ത്രേപത്രാദിം.

(രംഗ)

കാമനയായി വളർത്തുടങ്കന
 രാമനം പിന്നെയക്കാവ്യം മനം
 ചന്ദമെഴുന്നാൽ ചെന്താണ്ടിവാതനിൽ
 ദന്താദിം പോന്നവനക്കരിച്ച്,
 പല്ലവം കൂട്ടണാൽ മല്ലയാം വല്ലിമേൽ
 ഉല്ലാസമൊട്ടുകളെന്നപോലെ -
 പാലക്കാം നേരമദ്ദുംാർമ്മപരണ്ടിനം
 ചാലതതളിത്തെക്കാറിയായുന്ന
 ദന്താദിംതന്റെയക്കാർഡം കണ്ണിട്ട്
 സന്തോഷംപൂണ്ടിളിക്കു വല്ലവിമാർ
 വേഗതതിൽ ചുംബിച്ചുനേരത്തുന്നുമുഖം
 വേദ്ധിച്ചതിട്ടിട്ടവാൻ വല്ലിലാക്കം.
 പാലക്കാം പുന്നിരി തുകിനിനിങ്ങനെ
 നാലഞ്ഞുനാളഞ്ഞുചെന്നവാരെ
 മെല്ലുമെല്ലുന്നാണിച്ചെന്തുതുടങ്കദിനാർ
 കല്ലിലും മുളിലും പുഴിയിലും.

ഓമനാവായുമലർത്തേൻ വീണിട്ടേരം
 കോമളമാക്കമും ദത്തന
 ചാലെപ്പുണൻംപുണന്റനിനീടിനാർ
 നീലക്കാവുണ്ടരയമമായും
 ഇട്ടും പിടിച്ചുകുറഞ്ഞിനു തൃട്ടുപിനാ-
 രോട്ടുനാളിങ്ങനെ ചെന്നവാരെ
 ഇട്ടും വെടിഞ്ഞുനിനൊട്ടുനടക്കായും
 ചെട്ടുനു വാഴുകയും കേളുകയും
 അമ്മമാർ ചെന്നാക്കു ചെട്ടുനെന്തക്കായും
 എന്നുകൾ വാഴുകെനു ചൊല്ലുകയും
 പൂഴിതുടയ്ക്കയും മെയ്യിൽ മുകയ്ക്കയും,
 “കേശാല്പാ”യെന്നാക്കു ചൊല്ലുകയും
 ഇങ്ങനെയോരോരോ വേലകളിണ്ണായി
 മംഗലം പൊങ്കുന ഗോകലത്തിൽ.

(ചെരുപ്പേര്)

—:0: —

പാഠം അഞ്ചു

പത്മപാഠം.

തീരകരാചായ്ക്കു ഇന്ത്യ മഴവൻം സഖ്യരിക്ഷനാ-
 കാലത്തു് അദ്ധ്യമത്തിനു് അനേകം ശിഷ്യരണ്ണായിര-
 നു. ഒതിൽ ചിലരെ അദ്ദേഹം പ്രധാന ശിഷ്യരായി

സപീകരിച്ച് അവക്ഷേ സന്ധാസം കൊടുത്തു. അങ്ങുടെ തതിൽ ഒരു നമ്പുതിരിയും ഉള്ളായിരുന്നു. ആവാത്തുക്ഷേ ഇം നമ്പുതിരിയുടെ പേരിൽ അധികം സ്നേഹമുണ്ടെന്നു മററിയും ശിഖ്യർ മനസ്സിലാക്കി. എല്ലാം തൃജിച്ച സന്ധാസിയായി നടക്കുന്ന ഈദ്രോഗത്തിനും ഈക്കുന്നു ഒരു സ്നേഹം ജനിക്കവാനുള്ള കാരണം എന്നാണെന്നും അവക്ഷേ മനസ്സിലായില്ല. സപ്പന്തം നാട്ടകാരനായതു കൊണ്ടായിരിക്കാം എന്ന അവർ ശക്കിച്ചു. എന്നിട്ട് അവർ തമിൽ ഗ്രംമായി ആവാത്തുസ്പാമികളെ ആക്ഷേപി ക്കവാൻ തുടങ്ങി. അദ്ദേഹം പരേംഗ്രിതം അറിയാവുന്ന അളളായതുകൊണ്ട് ശിഖ്യരുടെ ഈ മനോഗതി മനസ്സിലാക്കി.

രിക്കൽ ആവാത്തുകൾ കൂൾഡിൽ താമസിയ്ക്കുന്നോടു ഗംഗാനദിയിൽ ചെന്നിറങ്കി. ശിഖ്യരെല്ലാവും അപ്പോറ്റം മരകരയിലായിരുന്നു. അവരോടു വേഗം ഇക്കരജ്ഞ വരവാനായി തുടർന്നു ആജ്ഞാപിച്ചു. താഴ്വാലം കടത്തുതോണി അവിടെ ഉള്ളായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ആഴ്വും വീതിയും ഒഴുക്കം കുടിയ ആ നദികടന്നു തുടവിന്നുന്ന സമീപത്തിൽ ചെല്ലുവാൻ അവക്ഷേ നിഘ്നത്തിയില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ നമ്പുതിരി ആ തടസ്സ ഓരോ ഗണിക്കാതു തുട്ടപാലങ്ങളെല്ലു മനസ്സിൽ ധ്രൂവിച്ചു കൊണ്ട് ഗംഗാജഗത്തിൽ കാല്യനി; കാൽതാഴുനില്ല; നടന്നതുടങ്ങി. ജലം ഉറച്ചു ഭേദിപോലെ മാത്രമേ ആ തുടങ്കുത്തണ്ണ തോന്നിയുള്ളൂ. അദ്ദേഹം അക്കൈരുത്തുനു തുടപാണങ്ങളിൽ നമസ്സില്ലെന്നു. ഈ അതുടക്കമംം കണ്ട് അക്കൈരു നില്ക്കുന്ന ശിഖ്യർ ആയുമ്പുട്ടെന്നും. അ

പ്രോഫഷണലുകളുടെ സമീപത്തിൽ എത്താം അവരുടെ നാമം മനസ്സിലാക്കിയാണ്. അവായിരുന്നു പാമികൾ അവരോട് ‘നോക്കവിൻ’ എന്ന പറയ്ക്കേണ്ടിയിലേക്ക് ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു. അവർ നോക്കിയപ്രോഫഷണലുടെ നന്ദത്തിൽ കാലുന്നിയ സ്ഥലങ്ങളിലെ പ്ലാം ഓരോ താമരപ്പുഡി വിടന്ന് നില്ക്കുന്നതായിക്കണ്ട്. (അവായിരുന്നു പാമികൾ) തന്നെ അക്കേഷ്യപിച്ചു ശിഖുരു നോക്കിനന്ദത്തിൽ യെചുണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ ഒപ്പറാത്തു. “ഞാൻ ഈ ശിഖുരുനെ അധികം സ്റ്റോമിക്ക് എന്ന എന്ന നിങ്ങൾ കുത്തിയതായി ഞാനറിയുന്നു. അതിന്റെ കാരണം നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്രോഫഷണലു മനസ്സിലായി രികാം. മനസ്സിലെ അവരാണു മെലെ എന്നു ഞാൻ ഇനി പറയേണ്ടതില്ലപ്പോ. ഭക്തികൊണ്ടിണ്ടാക്കുന്ന ബെയർണ്ണം നിങ്ങൾക്കുണ്ടാവുക ‘കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല’. ഈ ഉത്തരം ശിഖുരു ഞാൻ പത്രപാദന്തിനു എന്ന് ഇന്നാമുതല്ലെങ്കിൽ പേരു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. പത്രപാദന്തിനു നിങ്ങൾക്കു പ്ലാം ഒരു ആഘർഷണായിരിക്കുന്നു.”

ഈ പത്രപാദാംബായ്യുടെ പരമ്പരയാണു തൃപ്പിവ പേരു കുറഞ്ഞുമാറ്റം മാത്രത്തിലുള്ള സന്ദൃശ്യമില്ല.

പാഠം ആദ്ദോ.

സത്യം.

മത്രുവിൽ ഫീയമണ്ണച്ചിട്ടനസൽ-

ക്കുത്രുമണ്ഡ പലതെന്നിരിക്കിലും

നിത്രുവും ക്ഷാലമേകിട്ടന്നാം

സത്യമാണു സകലത്തിലും വരും.

വിത്തമല്ല, കലമല്ല, കാന്തിയോ-
ചൊത്തക്രൂപഗ്രണമല്ല പാരിതിൽ
സത്തുകരംക്ക വിജയത്തെ നേട്ടവാൻ
സത്യരാശി വലുതായ സാധനം.

2

പാരിലെഡാക്കേ വിളികൊണ്ടിട്ടനന്തർ-
പ്രേക്ഷകവതിനിലവിന്റിൽ
നേരതനെന്നതിയെന്ന നാം സദാ-
നേരമോക്കണമതാണ് ശോഭനാ.

3

സത്യമൊന്നിനെ മറച്ചുനാം മദ്ദാ-
തൃതുമിന്ന തുടങ്ങന്നതാകില്ലോ
ചുത്തിയായ് ഫലമുണ്ടിട്ടിടാ വള്ളോ
വേത്തിടാതെ വിഴുവെന്നമാതിരി.

4

ശക്കയന്തിനിധി സത്യമാം ധനം
തകരത്തിലിയലുന്ന ഒഴുക്കൾ
സക്കം ചെടുത്തുമേരുവിടാതെ നൽ-
തികക്കൊത്തെ ചുകരം ചുണ്ട് വാണിഡം.

5

തുല്യരാകിയോരെ ക്രൂരാത്തു ചേ-
ന്നല്ലെന്നില്ല കളിയാടിട്ടെന്നുണ്ടം
തെപ്പുമേ കളവു ചൊല്ലിടാത്തവാൻ
നല്ലപോലവിക യോഗ്യനാളുകം.

6

നേരകൈട്ടവൻ മരം സത്യരൂപനം
ചേരുമെങ്കിലുമയ്ത്ത് വന്നിടാ
വേദപോട്ടിയ മരത്തിനെന്നുണ്ടം
നീങ്ങവീഴുത്തുകിലുമെന്തുവാൻ ഫലം?

7

സത്രമാണു ബഹുമാനകാരൻം
 സത്രമാണു വിജയേയകസാധനം
 സത്രമെന്നു വെടിയാത്ത പൂര്ണാഷൻ
 സ്ഥത്രനായി വങ്ങമില്ല സംശയം.

8

പാഠം കേരളിവർഷത്തുമുറഞ്ഞ്
 (സന്മാധ്യമാലം)

പാഠം എഴു്.

കച്ചവടം.

യന്നു എന്ന പരിഞ്ഞാൽ പണ്ണു എന്ന മാത്രമല്ല
 അതും. അന്നോന്നു കൊടുത്തു പെങ്ങമാറാവുന്ന സക
 ല പദാർത്ഥങ്ങളിലും ധനം എന്ന വാക്കിൽ ഉൾപ്പെടുത്തു
 താൻ. അതുകൊലാത്തു് സാധനങ്ങൾ പെങ്ങമാറക
 എന്ന സ്വന്നായാംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അക്കാല
 ത്തു മനഷ്യർ കൂദാശയെല്ലാഭേദം തങ്ങളേക്കാടി ബെല്ലം
 കുറഞ്ഞ ജീവികളെ കൊന്നു് അവയുടെ മാംസംകൊണ്ടും
 ഫലമുഖാദികളെല്ലാണും ഉപജീവനം കഴിച്ചുവോ
 സു. ഇന്നു കാണുന്നവോലെ തുണ്ണി ചെയ്യുകയാകട്ടെ ദ
 നംകൊണ്ടു പെങ്ങമാറകയാകട്ടെ അനു പതിപ്പുണ്ടായിരു
 നില്ല. ഉടക്കവാൻ ഇലയും തോലും താമസിക്കവാൻ
 മരങ്ങളിടെ നിഴലും മാത്രമേ അവക്ഷിണായിരുന്നുണ്ട്.
 കാലങ്ങളാക്കാണ്ടു് ജനങ്ങൾക്കു പരിശുശ്രാവം വർഖിച്ച
 തുടങ്ങിയപ്പോൾ പത്രം, ആട്ടു് മതലായ നാല്പാലികളെ
 മേച്ചുകൊണ്ടു ദിക്കിനേരാറം സഖ്യരിച്ചുതുടങ്ങി. അക്കു

• അത്രു പാൽ, നെഞ്ചു്, മുതലായ സാധനങ്ങളെല്ലക്കൊണ്ട് ക്ഷേമം കഴിക്കുകയും ചെല്ലുന്ന ദിക്ഷകളിൽ കുടാരം കെട്ടി അതിൽ താമസിക്കുകയും ചെയ്യുവനു. ഇങ്ങനെ യുള്ള മനസ്സുവർദ്ധനയെല്ല അറേബിയാ, പെൻഷ്യാ മത ലായ രാജുങ്ങളിൽ ഇന്നും കാണുന്നുണ്ട്.

എക്കോലേശം ഇക്കാലത്തു് അത്രമുകൊണ്ട്—അതായതു് ധനംകൊണ്ട്—യുള്ള പെരുമാറ്റം മുട്ടക്കു എന്ന പറയാം. അതിനുശേഷമാണ് ആളുകൾ തുച്ഛിപ്പിക്കുന്നതായതു്. ഭൂമിയുടെ സ്ഥിതിക്കും തങ്ങളുടെ ശക്തിക്കും അനുസരിച്ചു വിധത്തിൽ നെല്ലു്, എളു്, പരത്തി മുതലായ പദാർത്ഥങ്ങൾ തുച്ഛി ചെയ്യാൻ കാട്ടുമര അങ്ങെല്ലക്കൊണ്ട് ഗ്രഹം പണിയുക, ഇങ്ങനുകൊണ്ട് ആയും യാങ്കുകൾ ഉണ്ടാക്കുക എന്തു തുച്ഛുകു, നെഞ്ചുകു മുതലായ പ്രസ്തതികൾ എടുപ്പാണും ആരംഭിച്ചു. ഇങ്ങനെ കാലാന്തരത്തിൽ ഓരോ മനസ്സുവർദ്ധനയുള്ളം ഓരോ ജോലികൾ ചെയ്യുന്നവരായിരിന്നും. അപ്പോൾ ഓരോ ജോലിയും ഉണ്ടാക്കുന്ന സാധനങ്ങൾ മറ്റൊരു വിവരങ്ങൾ അവയ്ക്കു വന്നതുകൂടി. ഇങ്ങനെയാണ്—സാധനങ്ങൾ കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതായി വന്നുകൂടിയതു്.

ഒരു നെയ്യർക്കാരനു തുച്ഛി ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നതായതിനാൽ ക്ഷേമത്തിനുള്ള നെല്ലും എണ്ണക്കുള്ള എളുള്ളും എന്തു എന്തു കുവാൻ ചെയ്യുവാൻ ചെയ്യുന്നതിയും ആവശ്യമായിവരുന്നു. അപ്പോൾ അയാൾ തന്റെ പക്കലുള്ളിട്ടുണ്ട് കൊടുക്കുന്നതു് നെയ്യർക്കുചുക്കാരനോട് നെല്ലും എളുള്ളതുചുക്കാരനോട് എളുള്ളും പരത്തിയുണ്ടാക്കുന്നവനോട് പരത്തി

യും വരങ്ങുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒരുപോലോ സമയനേരിൽ തുയി
വികുലം ചെള്ളുതുടങ്കിയതിനുശേഷമാണ് കച്ചവടം എന്നതൊഴിലായതു്.

പാഠം ഏട്ട്. 4

കപടനിദി

സുഖവിസ്ഥമാം പ്രാരകതനിൽ
പരിചൊട്ട ഗവാനരവിദ്വാക്ഷൻ
ക്രിവരപാണ്യവസ്ഥരാംഭം
ക്രതി വസിച്ചു നാരാധാരജയ. 1

വത്തമിഹസംപ്രതി ഭണ്ണുാധനം
പരമസവൻ മമ പാത്മൻ താനം
ഇത്വത്തെമെന്ന വരിച്ചുതിനായി
ക്രതിവയ്ക്കു നാരാധാരജയ. 2

നിയതമിതേവമറിഞ്ഞു മുക്കൻ
ശയനഗ്രഹത്തിനകത്തെഴുണ്ടു
നയനമടച്ചു കപടത്തേയാട
ശയനംചെയ്തു നാരാധാരജയ. 3

പട്ടത നടിച്ചെന്നു നടജനമോട്ടം
പടയം കടത്തിച്ചാമരമോട്ടം
ഇടവേൻടനേ യുതരാഷ്ട്രസൃതൻ
വരവുത്തുടങ്കി നാരാധാരജയ 4

പരിജനമവിലും ഗ്രോപ്പുരജേശ
പരിചൊട്ടു പാട്ട്‌പിച്ചാദരവോട
കയപതിതാനെ കയണാകരണതെ
പുരിപുക്കാനമു നാരാധാരജയ.

5.

കപടമുരഞ്ഞും കപടനരഞ്ഞു
കലിശമഹാമൺശയനനികേതെ
സപദി കടനോങ്ങ മൺപീംാനെ
ഇപതി വസിച്ചു. നാരാധാരജയ.

6.

ഇരരിപ്പതന്നും തിരുച്ചിനികട
കയപതിവന്നു വസിച്ചു ഭശാധാരം
വിരവോട്ടവന്നുമു വിജയനമപ്പോരം
മരിയെ വന്നണ്ണീ നാരാധാരജയ.

7.

കയണാകരണതെ ചരണസമീപേ
പരിചൊട്ടുനിന്നാനവന്മുളാരം
തകണതമാലമനോഹരമാകിന
തിരുവുടക്കൽ കണ്ണമു നാരാധാരജയ.

8.

ശൈത്രിയറക്കമുണ്ണൻാങ്ങ ഭാവാൽ
ഇരിനിവന്നു കരങ്ങും കടഞ്ഞു
മായതിസമജനെ നോക്കിപ്പുമമം
ചായബോഡ്സ് നാരാധാരജയ.

9.

സുരവരതനയസവേ കപികേതോ
സരസരുണാലയ കുർലം കിംതേ
വിരവോട്ട വരവാൻ കാരണമെന്തതു—
ഇരചെങ്ങാലും നാരാധാരജയ.

10.

അങ്ങളുടെ കേട്ട കിരീടി
ചുരിക്കൊടികോണ്ടാറിയിരും
കയവരണം ശിരോഭാഗേ തവ
മതവീടുന്ന നാരാധാരജയ.

11

പുത്രഭഷാത്മമന്ത്രനേരം സരസാ
തിരുവമൊന്ന് തിരിയുമ നോക്കി
ഉറഗയപജനക്കണ്ടിട്ടുനെ
അങ്ങളിച്ചേയ്ക്കു നാരാധാരജയ.

12

ക്രാക്കലനാമ വോനിധ വന്നതു
പരമാദേമന ധരിച്ചിലേ ഞാൻ
പെങ്കിനന്ത്രാവിവശതയാലിതു
വരവാൻ ബന്ധം നാരാധാരജയ.

13

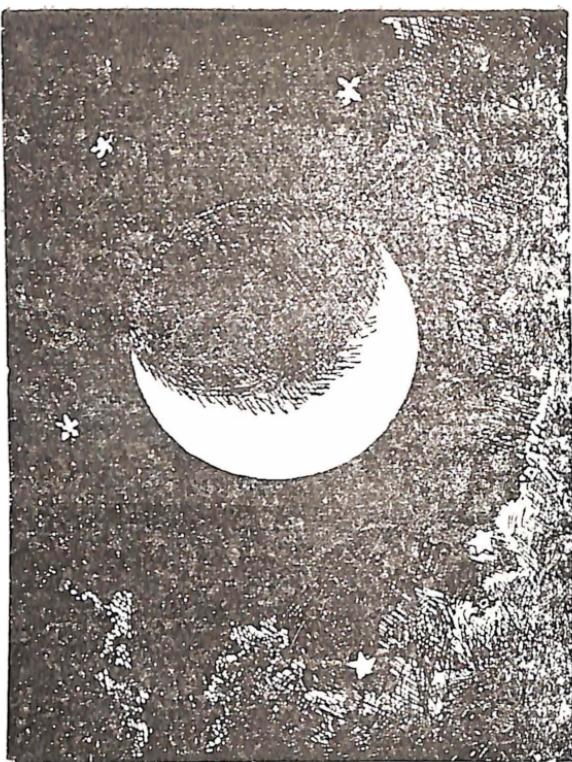
ഹന! വോനിധ താനേ വരവാൻ
എന്തായ കാരണം രചയിച്ചാലും
സന്തസ്യവിയായുള്ള വോനിധ
സകടമയുനാ നാരാധാരജയ.

14

പരിവാരങ്ങളിലൊങ്ങവന മാത്രം
വിരബാടയച്ചാൽ മതിയാമല്ലോ
കരിച്ചരിതന്നിലിനിക്ക വരാനൊങ്ങ
മടി പുന്നഭേദം നാരാധാരജയ.

15

(പതിനാലുപ്പത്തം-ക്കണംപുത്തം)

ചാലം.

പാഠം ഒൻപത്.

ചാദ്രൻ.

“നാഴിപ്പാലുകൊണ്ട് നാടെല്ലാം കല്പരാണം”എന്ന കടർക്കമ നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? ചാദ്രനെപ്പററിയുണ്ടുള്ള പരമാവധി കിടക്കുന്ന ആകാശത്ത് ഒരു വേഴ്തിപ്പൂട്ടുപോലെ ആണ് ചാദ്രനെ കാണുന്നത്. എന്നാൽ അതിൽ നിന്നു പുരബ്രഹ്മനു നിലാധിക്ഷകക്കൂദായല്ലാം വെളുപ്പിക്കുന്നു. കടംകമയിൽ പരയുന്ന നാഴിപ്പാൻ ചാദ്രനും നാടെല്ലാം വെളുപ്പിക്കുന്നതു നിലാധിക്ഷകനും.

വെളുത്തു പക്ഷ്യത്തിൽ പ്രതിപദം മുതൽ ഓരോ കല ചാദ്രനകുടി വരികയും കുറത്തുപക്ഷ്യത്തിൽ ഓരോനു കുറത്തുവരികയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനുജും കാരണമെന്തെന്നാൽ ചാദ്രൻ സ്വപ്നതേ പ്രകാശമില്ലാത്ത ഒരു ഗോളമാക്കണം; സൂര്യുന്നർ പ്രകാശം തട്ടിയിട്ടാണ് അതിന് പ്രദയിണാക്കുന്നതു. ആ പ്രകാശം തട്ടാത്ത ഭാഗങ്ങളെ നാം കാണുന്നില്ല.

ചാദ്രൻ ഒരു വശം മാത്രമേ നാം എന്നാം കാണുന്നുള്ളൂ. സൂര്യുന്നർ ചാദ്രനേയൽ തട്ടനു ഭാഗം കുറത്തുപക്ഷ്യത്തിൽ കുമേൻ കുടിയും വരുന്നു. തട്ടം തന്നു തട്ടാത്ത ദിവസം കുറത്തു വാവെന്നം മുഴുവൻ തട്ടനു ദിവസം വെളിത്തു വാവെന്നം നാം പറയുന്നു. ഭ്രമിയിൽ നിന്ന് ചാദ്രനിലേക്ക് രണ്ടുലക്ഷ്യത്തിലുള്ള തെരുള്ളായിരും നാഴിക അകലം ഉണ്ട്. അതിന്റെ ചുറവും രണ്ടായിരത്തിനുള്ളിടെ അടിഞ്ഞാറാണ്. ചാദ്രൻ ഒരുപാട്ടു നാഴികയാക്കുന്നു. ചാദ്രൻ അരുപ്

• തേത്തു ദിവസവും എഴു മൺകുറും നാല്പത്തിരുന്ന മിനി
ച്ചും കൊണ്ട് രഹികയെ ഭ്രമിക്കു പ്രദക്ഷിണം വെയ്ക്കുന്നു.

പ്രദനിൽ മലകളിലും ഉഴുതിൽ വലിയതിനു
അനുസന്ധാനിക ഉയരമാകുന്നു. അവിടെ ജീവിക്കുന്ന ഒന്നു
ഇല്ലന്നാണ് പറയുന്നതു്.

ഈപ്പധ്യങ്ങൾക്കു വീണ്ടും തെരുവുകളിൽ
തതിൽ എററാം കൊഞ്ചിക്കുന്നതും നമ്മുടെ അനുഭിളി അ
മാമനാകുന്നു. നമ്മുടെ കല്ലോകൾക്കും കളിമ്മരെ തങ്ങ
നാതകൊണ്ടു് അതിനെ ‘അനുതക്രിയൻ’ എന്നും പറ
യുന്നു.

പാഠം പത്രതു്.

“എന്തനന്നറിഞ്ഞില”

അഞ്ചാനല്ലുന്ന

നൃസാമൻ തുണബെയ്യു സന്തതം
തിരുനാമങ്ങൾ നാവിനേമേലെപ്പുണ്ടാണും
പിരിയാതയിരിക്കുന്നും നമ്മുടെ
നരജനം സഹലമാക്കീട്ടിവാൻ
ഈനാലെയോളം മെന്തനന്നറിഞ്ഞിലാ
ഈനി നാശൈയുമെന്തനന്നറിഞ്ഞിലാ
ഈനിക്കണ്ണടക്കിക്കു വിനാശവു-
മിന്നനേമേനോത്രമരിഞ്ഞിലാ
കണ്ണക്കണ്ണടക്കിരിക്കും ജനങ്ങളൈ
കണ്ണില്ലെന്ന വര്ണനാതും കാണുന്നു.

കണ്ണനാലുടിനം കൊണ്ടോരത്തെന
തണ്ണിലേററി നടയ്ക്കുന്നതും ഭവാൻ.
മാളികമുകളേറിയ മന്നൻറ
തോളിൽ മാറാപ്പാക്കുന്നതും ഭവാൻ
കണ്ണാലുട്ടറിയുന്ന ചിലമിത്ര
കണ്ണാലും തിരിയാ ചിലക്കേതുമേ
കണ്ണെതാനമേ സത്യമല്ലുന്നതു
ഇവയ കണ്ണങ്ങരിയുന്നിൽ ചിലർ.

(പുന്നാനം)

പാഠം പതിനൊന്ന്.

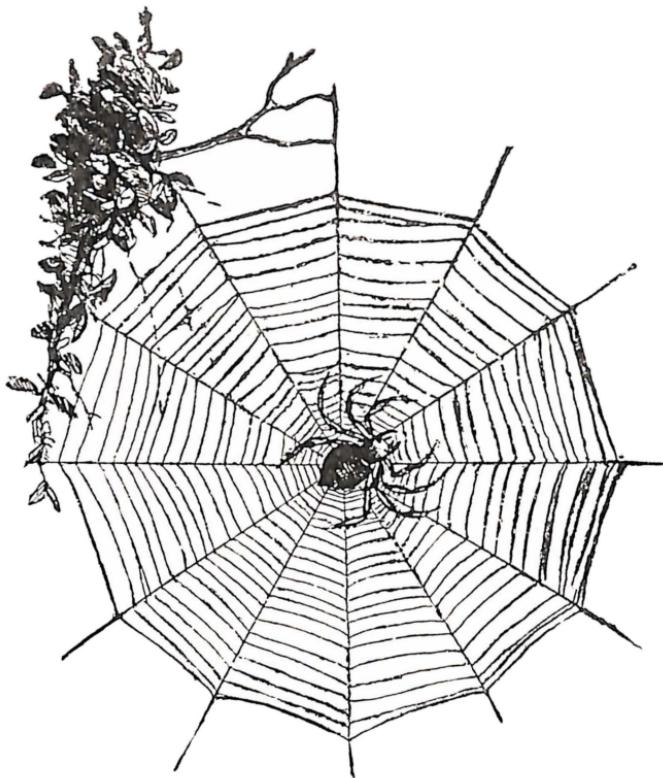
മരതകപ്പുച്ച.

ബൊധായിക്കും ഗ്രാവക്കും മലേർ കൊക്കണം എ
ന്നാൽ പ്രദേശമുണ്ട്. കൊക്കണികൾ അവിടെ നിന്ന
വന്നിട്ടുള്ളവരാണ്. അവരെ സാരസപത്രമുാധിണം
എന്നും പറയും. ആല്ലോ അവർ സാരസപത്രീതീരത്തി
കുറ താമസിച്ചിരുന്നവരാക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് അ
വരെ സാരസപത്ര എന്ന വിളിക്കുന്നതു്.

പറക്കിക്കൂട്ടെട ഉച്ചത്വംകൊണ്ട് കൊക്കണപ്പേരും
വിട്ട് ചിലർ കൊച്ചുഡിയിൽ വന്ന രക്ഷപ്പെട്ട്. അവയെക
കേഷത്തിനതിക്കമലഭേദസപം എന്നാക്കുന്ന പേര്. ആ
കേഷത്തിൽ മരതകപ്പുച്ചകൊണ്ട് ഒരു പിംബുമുണ്ട്.
അതു് ആല്ലോ വില്പാനഗരത്തിൽ തിങ്കമലഭേദവെന്നു

ക്ഷേത്രത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതാണ് എന്ന് കൊച്ചി തിങ്കലഭവസപ്രതിൽ വന്നുചേന്നതിനെപ്പറ്റി ഒരു ഏതിഹ്യമുണ്ട്.

വില്ലാനഗരത്തിൽ ദർശനയായ ഒരു കൊക്കണ്ണൻമുൻ യുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ഒരു ദിവസം നാഴിപ്പാൽ തിങ്കലഭവസ നിവേദ്യത്തിനായി കൊടുത്തു. നിവേദിച്ച തിന്റെ ശോഷം അതു അങ്ങാടിയിൽ കൊണ്ടുവിറ്റു് അ രിയാഞ്ചി. ആ അരിമുഴുവനം സപ്രാണ്മായിത്തീർന്നു. അ തുക്കണ്ടു് ആ ഗ്രാമത്തിൽ ഉള്ള വരല്ലും നാഴിപ്പാൽവിതും നിവേദ്യത്തിനു കൊണ്ടുപോയി. അവകാടാന്തൃപാല മം അറിഞ്ഞു ദേവൻ കോപിച്ചു. അപ്പോൾ ഗ്രാമം മുഴുവനം ദഹിച്ചപോയി. ക്ഷേത്രത്തിലെ ശാന്തിക്കാരൻ പേടിച്ച ബിംബം കള്ളത്തിൽ എറിഞ്ഞു കള്ളഞ്ഞു. ക്രോക്കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കൊച്ചിയിലുള്ള കൊക്കണ്ണിമാരുടെ സന്ധാസിക്കു ഒരു ദർശനംഡായി. “വില്ലാനഗരത്തിലെ അമ്പലക്ഷണള്ളത്തിൽ മരതകപ്പുച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ബിംബം കിടപ്പണ്ടു്. അതു കൊച്ചി തിങ്കലഭവസപ്രതിൽ വെച്ചു് ഘൃജിക്കണം.” എന്നാണ് കണ്ടതു്. സന്ധാസി ഉടനെ വില്ലാനഗരത്തിലേക്ക് പറപ്പെട്ടു്. അവിടെ ചെന്നുപ്പോൾ നാരിച്ചുകിടക്കുന്ന ഒരു ക്ഷേത്രമും അതിനരികെ ഒരു കള്ളും കണ്ടു. മരതകപ്പുച്ചുകൊണ്ടുള്ള ബിംബം വെളിഞ്ഞതിൽ തെളിഞ്ഞതുകിടക്കുന്നതായും കണ്ടു. അദ്ദേഹം അതെടുത്തു് തിങ്കലഭവസപ്രതിൽ കൊണ്ടുവന്ന വെച്ചു്. ആ ബിംബം ഇന്നും അവിടെകൊണ്ടുവരുന്നു. ബിംബം കുറഞ്ഞവരുന്ന വഴി ആല്പും ആലപ്പും തിങ്കലഭവസപ്രതിൽ വിടിച്ചുവെച്ചവു

എട്ടകാലി

നൂം ഒരു എഴുതിയിരുമ്പണ്ട്. കൊച്ചിയിൽ തിരുമലക്കേ
വനെ പ്രതിജ്ഞിച്ചുതു കൊല്ലുവാൻ 472-ാമാണ്ടിൽ അടു
ന്നു. അന്നത്തെ കലിഗ്രിനോ ‘നാരാധാരന്മാർക്കം’ എന്ന
പരതപേരിനാൽ അറിയപ്പെട്ടുന്നു.

പാഠം പത്രണം.

എട്ടുകാലി.

തളിത്തലശ്ശേരു നിന്നിടം തങ്കൾ
തന്റെ ശാഖയിൽ
കൊഴിത്തിനീം തുല്യരസ്സിപോലെ
നാലുഭാഗങ്ങൾ,
കൂളിത്തിനജൂളി കാണമക്കബിംബ-
മൊത്തകാരിലീ
വെള്ളത്തക്കുളിവെച്ചുഴം വിചിത്ര-
അപനാരിവൻ.

അടുത്തിട്ടനോരിച്ചു പാരായാഡി-
യായ ജീവിയെ-
പ്രിടിപ്പതിനു കുളിവെച്ചുാളിച്ചി-
ന്നുകൊള്ളുവാൻ
പാഠകജൂതിനാൽ നീ പ്രത്യേക-
നായമുഖിയ-
ക്കിടാത്തനോ? കുടുതകാട്ടിലുജൂ
കൊച്ചുവേടനോ?

1

2

മിന്തുനേത്ത് എലിതെങ്ങനിനു?

മോടിക്രൂമീ-

യനർഘമാം നെഹിത്രതെനന്യഭ്ര-

സിച്ചുതെങ്ങനീ.

നിന്മുനിന്റെ തുന്നൽകാഴ്ത്ത് വേല

തനിലേവരതിയാൽ

നിന്മു തക്കമുകിട്ടുമെട്ട്-

കാലിനിയുയം.

(അതംനാൾ)

—:0:—

പാം പതിമുന്ന്.

ഒരുന്നൻ-

കുറത്ത് നാട്ടിൽ തദ്ദോളി എന്നാൽ തറവാട്ടണം അയിതനു. അവിടുത്തു കാരണവർ വലിയ അഭ്രാസി യും വിരും ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു ചെയ്യും പ്രാം തറവാട്ട് നോക്കുവാൻ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ആ കുഡിംവക്കാരുടെ അധികാരങ്ങളിൽ ആ ഭായങ്ങളിൽ കുമേണ ക്ഷുഗ്ഗിച്ചുതുടങ്ങി. ആയിരാഴികോ വിലക്കുത്തെ ഒരു തന്മുരാനാശം സ്വന്തമാം അപേക്ഷ ചിച്ചതു്.

അങ്ങനെയിരിക്കുന്ന കാലാന്ത്രം കാരണവരുടെ ഉട്ടിലന്നവരു പ്രസവിച്ചു; മുന്ന കുട്ടികൾ ഉണ്ടായി. ആ തിൽ മുത്തവന്നായിരുന്നു ഒരുന്നൻ. രണ്ടാമതുത കക്കാക്കി എന്നാൽ പെണ്ണക്കുട്ടിയും മുന്നാമതുത കുഞ്ഞൻ എന്ന ആൺകുട്ടിയും ആയിരുന്നു.

തേനൻ പത്രം വച്ചപ്പീൽ കളരിയിൽ പയറ്റ വാൻ തുടങ്ങി. പതിമൂന്ന് വയസ്സു ചെന്നപ്പോഴേണ്ടിം ആയധവില്ലരെക്കു പഠിച്ചു. നാലുത്തിരട്ടി നീളംജീ കൂച്ച പത്രചുറ്റി ഒരു തുന്ത് കയ്യിൽ പിടിച്ചു മാന തോക്കെറിത്തൊൽ മറേരു തുന്ത് വകന്തോട്ടുടി പ പരം തിരിത്തേ ദത്തേനൻ കൂച്ച മുഴവൻ അരയിൽ ച റിക്കെട്ടു. ഇങ്ങനെ വലവിരി, ഇടവിരി, വാട്ടം, ചാട്ടം, ബവട്ട്, കൂച്ച ദിലായ അച്ചാസങ്കൈല്ലും പഠിച്ചു. വാഴം ധരിച്ചും ആയി വേദ്യാടി പരിചയിൽ തുടങ്ങി പുച്ചിയക്കും കിടിയക്കും ഭേദവാൻ ഒന്നേനൻ അതിസമർത്തമനായിരുന്നു.

ബാലനായ ഈ വീരൻ തനുരാൻ കൈവശപ്പെട്ട തതിയ സപത്രാക്ക് രാഖാന്നായി വിശേഷക്കവാൻ തുടങ്ങി. തനുരാൻ ദത്തേനൻ എന്ന കേട്ടാൽ ഭയവും വെറിയും ഒപ്പോലെ വർദ്ധിച്ചുവന്നു.

അക്കാലത്രം രബിക്കൽ ദത്തേനൻ പുതിയ പയറ്റ കുല പഠിക്കുവാൻ തുളിനാട്ടിലേക്ക് പോയിരിക്കുകയായിരുന്നു. ആ തരം കണ്ണ തനുരാൻ തച്ചോളിക്കാരോട് പക വീട്ടുവാൻ ഉറച്ചു. എന്നിട്ട് നാലു നായമാരെ തച്ചോളിവീട്ടിലേക്ക് അയച്ചു. കുന്തനൻകുട്ടിയെ നന്ന കണ്ണാൽ കൊള്ളാമെന്നു കാരണവരെ അറിയിച്ചു.

‘അരിവില മുഴക്കു വിരുക്കാലം

കണ്ണനു ചോറിൽ കുച്ചിട്ടില്ല.

നെയ്യില മുഴക്കു വിരുക്കാലം

കണ്ണനു നെയ്യിൽ കുച്ചിട്ടില്ല,

ഈ ആരോമത്ത് പൊന്മകനു തൊൻ എങ്ങനെ തങ്ങെ ദ വെരിയായ തനുരാന്നു അട്ടക്കലേക്ക് അയയ്ക്കു

നാ? എന്ന കാരണവൽ സംശയിച്ചു വ്യസനിച്ചു. ഒരേ നാലു ഇല്ലാതിക്കന്നതുകൊണ്ടു കൂട്ടിയെ അയച്ചുകൊടുക്കാതിമിക്കവാൻ ദൈഖ്യമുണ്ടായില്ല. നായമാർ കണ്ണതനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകയും ചെയ്തു. തന്മുരാൻ ആ കൂട്ടിയെ ഒരു കല്പനയിൽ ഇടുകയും. രണ്ടാംവസം കഴിഞ്ഞു. ജലപാനം കഴിച്ചിട്ടില്ല. കൂട്ടി ഉള്ളിട്ടുവാട്ടിയ ചേമ്പിലുപാലെ തല്ലാംപോയി. മുന്നാംദിവസം വെക്കനേരം ഒരു കാൽബേദ്യമാറാം കേട്ട്. “ആരാണാതു”. എൻ്റെ ഏടുത്തിയപ്പേ? എന്ന ചോദിച്ചു. അതുകേട്ട് “അന്തേയപ്പോ കൂട്ടി അതു കണ്ണനെപ്പോ? ഇതും ആർ ചതിച്ച വതിയാണോ എൻ്റെ കൂട്ടി? ” എന്ന ചീയക്കൂട്ടിയമു ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ കണ്ണൻ വിവരമെല്ലാം പറഞ്ഞതിനിയിച്ചു. ചീയക്കൂട്ടി കാവിലേക്കു പോകുന്ന വഴിയായിരുന്നു. അവിടെത്തുനോ,

“കാവിൽ ഗ്രവതി നല്ലമയ്ക്കു
കാവുട്ടം പാട്ടം കഴിച്ചുക്കാം തൊൻ
ഹാടൊക്കെ നീക്കീട് പൊന്നിട്ടുക്കാം.
തപ്പോളി ഒത്തേനനിവിടെ വന്നാൽ.”

എന്ന് ചീയക്കൂട്ടി ഭഗവതിക്കു നേത്രം നേന്നു. അന്ന് രാത്രി ഒത്തേനൻ കിടന്നറങ്കുവോരു ഒരു ഓഫീസിന്മുണ്ടായി. അതും ഉടനെ തന്നെ കുറത്തു നാട്ടിലേക്കു ചെല്ലുന്നമെന്നായിരുന്നു. ഒത്തേനൻ വെളിപ്പിഞ്ഞെഴുന്നേറ്റ പക്ഷി പറക്കുന്നപോലെ കലിയോടുകൂടി നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തി; കയ്യത്തുരക്കിയെൻ്റെ വാതിൽ ഒരു ചവിട്ടിനു പൊളിച്ചു കണ്ണതനെ രക്ഷപ്പെട്ടതി. എന്ന മാതൃമല്ല, തന്റെ നാനെ കശ്വരപ്പുള്ളിയായിൽ ഇടുകയും ചെയ്തു.

പാം പതിനാലു്.

തണ്ട്രാവന്ദം.

കരാതിപ്പുംട്ടു്

പാട്ടം കയിൽ കലമാട്ടം മയിലുക-
ബ്ലാട്ടിട്ടേൻ്റ് മനമന്തം
പാതിപ്പുടം വിരിച്ചുംന പാനുക-
ഴ്തിയുറക്കുന കീരിക്കെള
എന്നങ്ങളിട്ടു് കിളിജാലങ്ങളിൽമാത്ര
കാലിക്കിടാങ്ങൾ കളിച്ച മെല്ലു.
ആലവാലങ്ങളിലോലും ജലംകടി-
ച്ചാലസ്യമാറ്റിട്ടുനഗണ്യാരേം.
അങ്ങ മരങ്ങളിൽ നല്ല മരവിരി
തുങ്ങിക്കിടപ്പുതു കണ്ണമനോജനം.
വല്ലിതടങ്ങളിൽ തിങ്ങിഞ്ചൊലിക്കുന
നല്ലോരങ്ങവികളിലുംവിട.
മെല്ലുയതിൽചെന്ന മനസ്ഥിരന്നു
കഴുംലമാലകൾ ചാത്തിട്ടുന,
മാമരച്ചുംയയിൽ മാതൃനിബാലകൾ
സാമാജിവേദങ്ങൾ ഓല്ലാഷിക്കുന.

പ്രസ്താവനവുകും.

പാം പതിനേഴ്.

തുക്കാക്കര.

തുക്കാക്കര എന്ന പേര് ‘തുക്കാർക്കര’ എന്നതിൽനിന്ന് ചുങ്കമാകന്നു. മഹാബലി ഭ്രമിയിൽ വന്ന പ്ലാസ ആഡ്രാ തുക്കാർക്കര വെച്ചുതു് ഇവിടെയായിരുന്ന എന്നാണ് എന്തിയും. മഹാബലിയുടെ രാജധാനിയും തുക്കാക്കരത്തെന്നായിരുന്നു.

മഹാബലി അബ്ലൂക്കിൽ മാവേലി നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വന്ന ദിവസമാക്കാം ചിങ്ങമാസത്തിൽ തിരഞ്ഞോട്ടം. ഈ വിശേഷഭിവസം മലയാളത്തിൽ എല്ലായിടത്തും കൊണ്ടാടിവരുന്നു. ‘കാണം യിറ്റം ഓൺ ഉണ്ണണം’ എന്നായ ചൊല്ലുകുടിയുണ്ട്. മാവേലിയുടെ കാലത്തു ജനങ്ങൾക്ക് എല്ലാംകൊണ്ടും സുവായിരുന്നു. അതിൽനിന്ന് ഒമ്മയ്ക്കുശി അദ്ദേഹം വന്ന ദിവസം ഇന്നും നാം ആദ്ദേഹം ശിശ്യി വരുന്നു.

‘മാവേലി നാട്വാണിടം കാലം
അക്കാലമൊക്കയുമൊന്നുപോലെ
ആനദേതാടേ വസിക്കിം കാലം,
ആപത്തുമാർക്ക മതിലു താനം
ആധിയും വ്യാധികബളാനമില്ല,
ബാലമരണങ്ങൾ കാണമാനില്ല
പത്തായിരത്താണിരിക്കുമ്പോം;
എല്ലാക്കു ചികിഴ്മൊന്നുപോലെ
വിത്തിനു തുടർ വിളവുകാണം,
ഭിഞ്ഞരെക്കാൻകൊണ്ട് കാണമാനില്ല.’

ചിങ്ങമാസത്തിൽ തിരുവോൺ തുകാക്കര ക്ഷേത്രത്തിൽ ആരാട്ട് ദിവസമാകനും. ഉദ്ദൈവത്തിനു കേരളത്തിൽ ഉള്ള രാജാക്കന്നാർ ഒക്കെ പോയിരുന്നു. ആ ക്ഷേത്രം സംബന്ധിച്ച് ഓരോയുറത്തിൽ ഓരോ സ്ഥാനങ്ങളിലും പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഉണ്ടായിരുന്നു. അവക്ഷേഷിക്കുവാൻ പ്രത്യേകിച്ചു സ്ഥലങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഉദ്ദൈവത്തിനു പോകവാൻ സാധിക്കാതെവരും ആരാട്ടഡിവസം ‘തുകാക്കരയപ്പെന’ അവരുടെ ഗ്രഹങ്ങളിൽ വെച്ചു ചുംബിച്ചിരുന്നു. ആ പതിവിന്റെ ഒരു അടയാളമാകനും, തിരുവോൺത്രംനാടു ദിറിത്രം തുകാക്കരയപ്പെന ഈ നംബം നാം വെച്ചുവരുന്നതും. കൊച്ചി വലിയത്തു രാഞ്ചി ആരാട്ടിനു ചെത്തു ചുറപ്പെട്ടുന്ന ദിവസം അത്തംനാടു ആയിരുന്നു. ഇന്നും അത്തവുമധ്യം ആ ദിവസം ആദ്യോഷിക്കപ്പെട്ടുന്നു.

ഈ ക്ഷേത്രം ജീണ്ടപ്പെട്ടപോയി. ഇടിഞ്ഞു പോളി തെരുക്കിടക്കുന്ന കല്ലുകൾക്കിൽ ചിലതിനേക്കും അക്ഷരം കൊതിയിട്ടുള്ളതായിക്കാണും. ആ രേവകർ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പഴമകമകളാകനും.

പാഠം പതിനാറ്.

ഭൂദ്രോധനന്റെ ചതി.

ജ്യോതിഷ്മന്മാട ധമ്മതന്ത്രജന്മ
കാട്ടിലിരുന്നു തപം ചെയ്യുന്നു;
നാട്ടിലിരുന്നാൽ നാട്ട് ഭരിപ്പുണ്ട്
നമ്മുടെ ജ്യോതിഷ്മന്മാരാഗ്രഹമില്ല;

അഞ്ചുവെള്ളിപ്പിനേരു കളിക്കണ-
 മുച്ചുക്കൊങ്കളി അന്തിക്കൊങ്കളി
 നിത്രവമിങ്ങെന ജേര്യുന നിയമം.
 ഫോമം ജപവും പ്രസ്താവനയിയും
 നാമജപങ്ങൾ നമസ്കാരങ്ങളി-
 മിങ്ങെനകഴിയും രാവും പകലും
 എങ്ങിനെക്കാൽം ക്ഷേരിയ്ക്കുന.
 “ഉണ്ണി! വരികസുരോധന നീയും
 കർന്മമമ്മാമനമായ” നമ്മട
 നാടം നഗരവുമങ്കം ചുകം
 വീടം കടികളിമെന്നിവയെല്ലാം
 ക്ഷേരിച്ചിവിടെ വനിയ്ക്കുന്നുകവിതു
 ക്ഷേരിപ്പാനെഴിത്തെല്ലു” നിങ്ങെന
 നമ്മടജേര്യുന്ന നമേംാട കഷ്ടി-
 ചുകളുവന്തതിന യാത്രയുമായി;
 അങ്ങെനജേര്യുന്ന കഷ്ടിച്ചും പുന-
 രങ്ങെനയച്ചിയൻപേക്കിക്കേണ്ടി;
 ഭീമജേര്യുന്ന മെഴിതല്ലിപ്പോരം
 ഭൂമിയെ കക്ഷിപ്പാനതുകൊണ്ട്
 ഭാരമിതെല്ലാമിങ്കളിപിണ്ണത്രു
 നേരംപോക്കല്ലിതു പരമാത്മം;
 ജേര്യുനമനജനാരവർ നാൽവർ
 ജേര്യുതതിയുമായും കാട്ടിയപോയി.
 രാത്രിവിനോദത്തിനൊരു പന്തി
 ശാസ്ത്രിയുംമണർ ക്രൂട്ടെപ്പോയി.

കാട്ടിലിരിക്കും പരിപ്പയെല്ലാലും-
 മിട്ടിനവേണ്ടം സാധനമെല്ലാം
 അരിയും മോതും തെതും പഴവും
 കറിവെള്ളാം ശുഖലയെല്ലാം
 മടിക്കാത്ത സകലവുമവിരെ-
 ജീവിയൻ തന്നെകൊട്ടിത്തുവിട്ടു
 നിന്തിവരടിയും ശിഷ്യരമായി
 കുന്തികമാർക്കുസിക്കും വന്നതിൽ
 വൈക്കമെഴുന്നുള്ളിനാമിതവരുടു
 സൽക്കാരം ബഹുമാനിക്കേണും.

(പാത്രചരിതഃ—നബ്രാം.)

പാഠം പതിനേഴ്.

ചൊന്നിക്കരിത്തുത്തപ്പൻ മുത്തപ്പനായതു്.

തോന്തരാദ്ദീഹാ ഒരിക്കൽ മലിനാഗി മുതലായ കിഴക്കൻ ദിക്കുകളിൽ സബ്രഹ്മാനും മടങ്കി വരികയുണ്ടായി അനു. വരംവഴി മലയാറ്റരിൽ എത്തി. അവിടെയുള്ള ഒരു കുന്നിൻറെ മുകളിൽ കയറി പാറപ്പുറത്തു ഒരു കരിത്തുവരച്ചു് മുക്കാതി പ്രാത്മിച്ചു്. പ്രാത്മന കഴി ഞെരു് അദ്ദേഹം പോചുകയും ചെയ്തു. അക്കാലങ്ങളിൽ ആ പ്രദേശം കാട്ടുത്തരങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലമായിരുന്നു. നായാട്ടകാർ പിറേറലിവസം അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ പാറപ്പുറത്തു കരിശ്മിന്റെ ആളുത്തിയിലുള്ള സപ്രസ്ത്വരേ വകരംകണ്ടു. അവർക്കുന്നുകൊണ്ടു് അതിനേൽക്കുത്തി

നോക്കി. അപ്പോൾ ചോരപൊടിയുന്നതായി കണ്ട്. മലയാറ്റരിലെ തൃപ്പൂംപാനികൾ ഈ വിവരങ്ങേക്കു ഒം ടിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ ശ്രീധാരുക്കത്തിയ പാട് കണ്ട്. അവൻ അവിടെ ഒരു പഴളി സ്ഥാപിച്ച് അതിൽ കിടാവിളക്കശവദാ. ഈ വിളക്ക ഭക്താൽ ഉയ്യതരം ചെമ്മരിയാട്ടകൾ മലയിരഞ്ഞി വന്ന തെങ്ങവുകളിൽ നടക്കിയും അതുകണ്ട് ആളുകൾപോയി വിളക്ക വീണ്ടും കൊള്ളിത്തുകയും ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു.

ഈ പഴളിയിൽരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിനു മലയാറ്റർ കരിഗ്രൂമ്പി എന്നാണ് പറഞ്ഞുവരുന്നത്. ഇവിടെ പുത്രതായരാഴ്വു, പ്രധാനമായ ഒരു ദിവസമാണ്. മി ഒക്കളും കുടി ഈ പഴളിയിൽ വഴിവാട്ടകൾ കഴിക്കാറണ്ട്. പുത്ര തായരാഴ്വു ദിവസം തൃപ്പൂംപാനികൾ മലകയറ്റുന്നാരു, “പൊന്നിൻ കരിഗ്രൂമ്പത്തപ്പാ പൊന്നലകയറരം” എന്നും, ഇരങ്ങുമ്പോൾ, “പൊന്നിൻകരിഗ്രൂമ്പത്തപ്പാ പൊന്നലയിക്കും” എന്നും വിളിച്ചുനിലവിളിക്കാറണ്ട്. ശ്രീധാരുക്കു ദിവസക്കിയുംതും തൃപ്പൂംപാനികൾക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിലുള്ള കേതിബാലുമാനക്കുള്ളുംതും ഓമ്മക്കാശി, ‘പൊന്നിൻ കരിഗ്രൂമ്പത്തപ്പൻ’ എന്ന നാമധേയം ഉണ്ടായി.

അദ്ദേഹം കേരളത്തിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടുള്ളശ്ശഭവങ്ങളിലുള്ള മിന്റുക്കളെ പലരേഖയും സ്വപ്നത്തിൽ ചേരുന്ന് അവിടങ്ങളിലെപ്പോലും ഓരോ പഴളിയും സ്ഥാപിച്ച് എന്നിട്ട് രണ്ടാമതും അദ്ദേഹം കിഴക്കൻ ദിക്കുകളിലേക്ക് യാത്ര ചുറ്റപ്പെട്ടു.

പാം പതിനെട്ട്.

േ ടേ * വേദവ്യാസൻ.

ഹിമവൽ പവ്തത്തിൽ നിവസിക്കണണണായ
സമലോച്ചാംബുന്നന്നനാം തപോധനൻ; ശ്രീ
അരയപ്പൻ പൈതലിൻ മകനായ് പിറന്നനാ-
ഡനകൾ ക്ഷേമവാൻ സാധിച്ച മഹാഗന്ധൻ; ശ്രീ
പാതിതിൻ നമ്മുായി സ്വന്വേഷിച്ചേരും മഹാ-
ഭാരതം ഗാനംചെയ്യുന്ന ഗവാൻ ശ്രൂക്കരഞ്ഞ;
വേരറയും പുരാണാക്തി പീരുമ്പും ധരിത്തിയിൽ
ധാരധാരയായ് പ്ലാസ്റ്റിക്കു സെറജന്നുവന്നാലുന്ന;
അന്നുനെന്നേപ്പിള്ളിപ്പുതേ പുണ്ണ്യമൊന്നുവനിയിൽ
അന്നുനെ ദേപാഷിപ്പുതേ പാപമന്നങ്ങൾചെയ്യുണ്ട്;
അത്മകാമാദിക്കല്ലാം ബീജമാം ധർമ്മത്തെത്താൻ
മത്തുരേ! സേവിപ്പിനെന്നുചൂതിചുരുക്കേണ്ടിച്ചുണ്ട്;
കൂസ്തന്മാം പുണ്ണ്യത്തിനായ ഭാരതാംബയാദ പെററ
കൂട്ടിക്കൊപ്പുപാഠനാവുകെക്കുകയാളും കൂപാടുത്തി;
ക്ഷേമനിതാൻ കുടംബമഴുപ്പാദന, നാശ്വാത്മക-
ജഥാനം താൻ ഭാജാധാരാം; അക്തിതാൻ സധമ്മാനി
ഭോക്കാനുരുഹത്തിനായ് വാഴുകാജാജേല്ലു ലത്തി-
ഭേക്കാനുവു മല്ലുനന്നിയുന്നത്രിരജീവി.

പിതൃശാല-ഉച്ചക.

പാഠം പത്രാനും.

ചുറംകണ്ണോരിവയുടെ അകം കരണ്ണകയില്ല.

കവളപ്പാറ നായർ കൊച്ചിങ്ങുറകാരിൽ മുഖ്യ നായ ഒരു നാട്വാഴിയായിരുന്നു. നായക്ക് തന്റെ നാട്കളിൽ സകല അധികാരങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. കവളപ്പാറ നാട്ടിൽ മുത്തനായർ അന്നു ഒരു രാജാനുബന്ധിയായിരുന്നു എന്നതനെ പറയാം.

നാട്വാഴികളിൽ കീഴിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഭൗമാക്ഷം ‘പരിഷകർ’ എന്നം പറയ്തിരുന്നു. കവളപ്പാറ നായക്ക് 499 പരിഷകർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരെ ഒന്നക്കറെ ആയിരത്തിൽ ഉള്ളവർ എന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നതു്. ഈ 999 പരിഷകളുടെയും നായകൾ നായങ്കെ പരദേവതയായ അന്തിമമാകാളിൾ ആയിരുന്നവേണ്ടു.

ഒന്നക്കറെ ആയിരത്തിൻ്റെ സാമ്പത്തികത്തെ പുറി ഒരു കമ്പയാണ് ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നതു്.

നെട്ടങ്ങനാട്ട് കിഴിത്താ ഏന്നാണ് നാട്വാഴിയിരുന്നു. ചുണ്ണൻപരവരു കത്താക്കമാരായിരുന്നു അവിട്ടതെന്ന നാട്വാഴികൾ. കത്താക്കമാർ രാജു കുറുകാരായി പിരിഞ്ഞു അവർ തമ്മിൽ പടവെട്ടവാൻ തുടങ്ങി. രണ്ടു കക്കികളിൽ ഒന്നു കവളപ്പാറ കുറുകാരായിരുത്തിൻ്റെ. ഒന്നുക്കറെ ആയിരത്തവർ കവളപ്പാറെ കുറുകാരെ സഹായിപ്പാൻ പോയി, യുലത്തിൽ അവർ ജയിച്ചുവെക്കിയില്ലെന്നു ഒന്നക്കറെ ആയിരത്തിൽ അഡ്വൈതാക്കൾ മരിച്ചുപോയി. അപാര്യാ വന്ന ആട്ടക്ക പകരു ആളേം പുന്നമോ വേണ്ടതെന്നു് കത്താവു് നായരോട്ട് വോദിച്ചു.

ആഴികൾ മതിയെന്ന നായർ മരപടി പറത്തു. ചിരംശി അച്ചൻറ കീഴിൽ മുകളിൽ ദേശങ്ങാരായ അവയ്ക്കു നായനാരെ കവളപ്പാരയ്ക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തു. അവൻ മരകക്ഷിയിൽനിന്നും യുലത്തിൽ കീഴടക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. “ചുറം കണ്ണ പരിചയുടെ അക്കു കാണുകയി മുള്ളു” നു പറത്തു അച്ചുനും ആഴികളിൽ നായക്കു വഴം തെനിനു. നായർ കോപിച്ചു വിറംശി അച്ചൻറ വീടിലുണ്ടു സ്ഥിപ്പിച്ചമാരെ ഒക്കെ ശിക്ഷിക്കുവാനായി നേരുകൾ ആയിരത്തവരെ പറത്താതെ. അവൻ ചിറംശിയിലുണ്ടായിരുന്ന ഏപ്പാവരേജും കൊല്ലവാൻ തൃട കുറി. അദ്ദേഹം പാരകാട്ട് എന്ന വീടിലെ ഒരു നായർ മുലകട്ടി മാറാത്ത ഒരു പെങ്കട്ടിയെ പുതപ്പിൽ ചോതിഞ്ഞു കൊണ്ടപോയി വളർത്തി.

തന്റെ പരിശക്രിയ ചെയ്ത കുഴുത്തും കേട്ട് നായർ വളരെ വ്യസനിച്ചു. അങ്ങനെന്തിരിക്കുന്നേം ആ പെങ്കട്ടിക്കു പ്രായംചെന്ന കല്പാണം കഴിക്കേണ്ണ കാലം മാറി. പാരകാട്ട നായർ കട്ടിയെ കവളപ്പാരെ കൊട്ടം രത്തിലേക്കു കൊണ്ടപോയി വിവരങ്ങൾപ്പും നായരെ അറിയിച്ചു. നായർ സന്നോധിച്ചു ആ കട്ടിക്കു വളരെ പണ്ണുക്കു ഉണ്ടാക്കിച്ചു കൊടുത്തു. കല്പാണമടിയൻിരുവും കൈകേമമായി കഴിപ്പിച്ചു കട്ടിയെ വിറംശിയിൽ കടിയിരത്തി.

പാഠം ഇത്തവ്വു്.

കാലദോഷിം.

(പായക്കുള്ളിൽ)

സഞ്ജനങ്ങൾക്കിപ്പകാരമൊന്നുചെയ്യാൻ നിന്മപിച്ചാ-
വിജനങ്ങൾക്കു സാധിപ്പീടുവാൻ ശക്തിയില്ലോ.
ഒപ്പനങ്ങൾക്കിപ്പകാരം/പ്രഖ്യാതിവന്നാൽ മാർപ്പണം
അംജ്ഞന! കേരം വ്യാനൈപ്പുംതീര്ത്താങ്കേഹമല്ലോ.
പാവിന പാൽ കൊടുത്താനെ/പാശ്രദുവന കടിക്കുടം
ചേവിന നെയ്യാഴിച്ചാകിൽ/ചോറിന്തു കുട്ടരാൻ
[മേലും]

ഇഴുമാടിക്കനിഞ്ഞ ചേരിട്ടു കൈക്കു കടിക്കുന്ന
പട്ടികൾക്കു കൊടുക്കുന്ന/എഴുകിക്കുക്കു നമസ്കാരം
ആട്ടിലാക്കി പലനാളി/പട്ടിക്കിയായു് കിടക്കുന്ന
കാട്ടപുള്ളിക്കുവാഡൈ/പാട്ടിലാക്കാനിരക്കാണ്ട
നീട്ടിയോങ്കു കൈക്കു കോരിക്കടിക്കുമ്പുംനെയുള്ളി
ആട്ടമൊന്നുമൊങ്കാളി/വിശപസിപ്പാൻ പാതുമല്ല.
കാട്ടിലുള്ള കട്ടവാഡൈക്കുപട്ടിലേരാം കുറുലുന്നാർ
നാട്ടിലുള്ള നാമാങ്ങൾനാലു ഭൂനാല്ലുങ്കു ലക്ഷ്യം
വീട്ടിലുള്ള മുതലപ്പുംവിരുദ്ധത്തിനു കടംകൊണ്ട
വീടുവാം വകയില്ലാത്തഞ്ഞാളിച്ചു കാനനം പുക്കു
വാട്ടമരു പുറപ്പെട്ടു/രാത്രിയിൽ മെല്ലുവെ ചെന്ന
നാട്ടക്കരുതു കടന്നോരോ/രാജഭാജ്യാശ്വം മരുഡം
കട്ടകൊണ്ടു തിരിക്കുന്നു/കണ്ണഭരിഞ്ഞ ജനത്തോട്
വെച്ചകൊണ്ടു മരിക്കുന്നു/തന്റെരുന്നാർ, ഇന്ത്യവസ്ഥ

കണ്ണനിങ്കുനവൻതനന കളിക്കായിപ്പുറപ്പെട്ട
കണ്ണ ദിക്കിൽ ചെന്ന കള്ളാനായവനു ദേമില്ല²
കണ്ണക്കുമാർക്കുന്ന നാണം/കണ്ണികാഞ്ഞാൻപോലുമില്ല³
കണ്ണകൊരംകുള്ളന! കാലത്തിന്റെരയോരോ റിശേഷ-
[അം.]

പാഠം ഇങ്ങപത്രാനം.

ന്രംപരം.

പത്രത്തി രോമം ആതലായ തുറ തുലാക്ഷവാൻ വേ
ണി പദ ഉപകരണങ്ങളിലുണ്ട്. ഇവയിൽ ഏറ്റവും
പഴക്കമുള്ളതു തുൽ പദ്മമാക്കണ. ഇതിന് മുജറാ
ത്തി ഭാഷയിൽ ‘തക്കു’ എന്നം പറയും.

തുൽ പദ്മം പലതരത്തിലും ഉണ്ട്. അതിന്റെ
ആകൃതി സാമാന്യമായി ഒരു പദ്മരത്തിന്റെതാക്കണ.
ഒരു വട്ടത്തിലുണ്ട് തട്ടം കോലും എസ്സാററിനം ഉണ്ടായി
രിക്കണം. കോൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതു് ഉരക്കിൾ, മരം, ഇല ഇ
വയിൽ ഏതു കൊണ്ടുകൊണ്ടു് ഉരക്കിൾ, മരം, ഇല ഇ
തിനു് കളിമൺഡ് ഉപയോഗി ക്കാരണം. ചിരട്ട, കത്ത
ചട്ടിക്കാണ്ട്, സ്റ്റോർ എന്നിവയും ഉപയോഗിക്കാം. ചെ
ബ്യാ, പിച്ചുലയോ അരുണങ്ങിൽ ഓരിക്കലും കേടുവരിക
യില്ല. ഇങ്ങനുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയാൽ തുൽവു് പിടിക്കാ
തിരിക്കവാൻ ഏതെങ്കിലും ചായം തേക്കണം.

പദ്മം പോലെതനന തട്ടിന്റെ ഒത്ത നട്ടവു തു
ല്ലാം കോൽ ഇട്ടിട്ടാണു് തുൽപദ്മം ഉണ്ടാക്കുന്നതു്.

പക്ഷ തുല്യപരമതയിൽ കോൽപ്പന്നരത്തിന്റെ കേൾ വിനേക്കാരം കുറച്ചു് നീളം അധികം വേണം. വള്ളം അല്ലോ കർണ്ണതിരിക്കയും ചെയ്യാം. സാധാരണ കോലി കേൾ മുകളിലായിരുന്നു ‘കവ’ ഉണ്ടായിരിക്കും. അതിലും തത ജാതിയും ഉണ്ടു്. കോലികേൾ മേൽഭാഗം കുമേണ കുത്തും കീഴു് ഭാഗം കുമേണവിത്തും ഹരിഷ്ചന്ദ്രതാണു്. എന്നാൽ കോലികേൾ കീഴ്ഭാഗം അടി തീരെ പരന്ന താവക്കതു്. ഒരു പദ്ധതിയിൽ മുക്കാൽ തുപാത്തുക്കാം തൽ ഓന്നരത്തുപാത്തുക്കാം വരെ കമ്മുണ്ടായിരിക്കും. കനം കർണ്ണത്തു് മേതരം തുൽ ഉണ്ടാക്കവാനാണു് ഉപയോഗിക്കുന്നതു്.

ഒരു തരം പദ്ധതികേൾ കേരള അമ്പുരഹ്ലഞ്ചു് നീളമുള്ള ഒരു പിച്ചുളക്കുവിയാണു്. ഈ കോൽ തലയും ലേംക്കു് വരുപ്പതോടും കനം കർണ്ണരു കുറഞ്ഞു് ഒരു വള്ളത കൊക്കിയിൽ അവസാനിക്കുന്നു. കടക്കുന്നിനു് അമ്പുരഹ്ലഞ്ചു് മീതയായിട്ടുണ്ടു് തച്ചു് നില്ലുന്നതു്. ഈ തച്ചുമരം കൊണ്ടാണു് ഉണ്ടാക്കുന്നതു്. അതിനു് ഒരു ലുഡികേൾ അമ്പുരിയിൽ കൈഭാഗം കനം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നും. അതികേൾ മല്ലുഅള്ളച്ചു് രണ്ടു് ഇരുവു് വേണം.

ഈ ജാതി പദ്ധരം കുറെ സാവധാനത്തിൽ തിരിയുന്നതുകൊണ്ടു് തുൽതുൽച്ചു് ആളുമായി തുടങ്ങുന്നവക്കു് — പ്രത്യേകിച്ചു് കുട്ടികൾക്കു് — ഉപയോഗിപ്പാൻ പറിയതാണു്.

പാഠം ഇരുപത്തിരണ്ട്.

രാമചന്ദ്രൻ.

ഗൊച്ചാലവാലക്കർ ശരീരമദ്ദു-
ളാപാദമുഡം നയനാഭിരാമം
ആചൃംഗ്മോദം വെതക്കണ്ടിക്കണ്ടി
ഗൊച്ചാലരാനദരസനവാണാർ.

ചാടായി വന്നുചക്കാസുരൻ താൻ
ചാടാനൊരുപ്പെട്ട മുകദ്ദംഗാത്ര
വാടാതെ പാഞ്ചേ മനിച്ചു ബാലൻ
ചാടായിരം വണ്ണമതായിവിണു.

കാൽകൊണ്ടിന്ന് ചാട്ടകത്തുമേഘം
കാർവ്വാന്തുന്ന കരേ ഗ്രഹിതപാ-
ആകന്നവുണ്ടം തിരുനാമമോതീ-
ം ശ്രോകം വിനാവാണു യഗോദതാണം.

ക്ഷീണം തുണാവത്ത് മഹാസുരൻ താ-
നണണ്ണതു ചങ്കാനിലവേഷയാരി
വനം തകരത്തുറിതടം പൊടിച്ചു
കനകവേ ഭ്രമിതലം കല്ലക്കി.

ഭ്രേഖംനാവിശപമിക്കടപ്പു-
ച്ചാരാലണണ്ണതീടിന ചങ്കവാതം
നാരാധനൾ തനെ വധിച്ചു മുഖൾ
പാരാതെമേൽപ്പുത്തുങ്ങം ദഗ്ധാഡാം.

കണ്ണുകരം കൊണ്ട പിടിച്ചുദേവൻ
കണ്ണേതരം തൈക്കിയമത്തനേരം

1

2

3

4

5

പ്രാണം വെടിഞ്ഞായു മഹാദിത്രല്പൻ
ക്ഷോണിതലേ വീണിതു യാത്രയാനൻ.

6

ആയാമമുഖ്യാരച്ചലേ വിള്ളങ്ങും
കായാനുതൻ കോരകമെന്നപോലേ
മായാക്കമാരൻ റ മനോജതന്ത്രപ-
മായാത്രയാനോ സസിദ്ധശ്ശമായി.

7

യശോദതാൻ.ചെന്ന വിഷാദമോട
കിശോരനെപ്പാണിതലേ ഗ്രമിച്ചാം;
'അാശോഷനാമൻ ഗതി'യെന്ന ചിത്രത
കുഞ്ഞംഗിചിത്തിച്ചു സുവിച്ചിയനാം.

8

അരന്താന്തരേ ഗർദ്ധമഹാമനീഞ്ഞൻ
തന്ത്രാഗമിച്ചു വസുദേവവാചാ
'ത്രീരാമ'നെന്നം ബത'കുഞ്ഞി'നെന്നം
പേരിട്ടതാല്ലക്കന്മച്ചതന്നം-

9

അധ്യാടിതനിൽ കിലബാലകന്മാ-
രദ്ദോം മനം വള്ളം ഭഗവാനം
സമ്പന്നമോം ത്രവനേ ഭവിച്ചു
സമ്പത്തനേകം ഭവി സംഭരിച്ചു.

10

പൊരിൽ പരിതാപചുമെങ്ങുമില്ലാ
ഈരിട്ടും വക്കുമെന്നുമില്ല
ചോരകൾ നിന്നാളു ദേം ശമിച്ചു
ചാരിത്ര ഭംഗം സതിമാക്കമില്ല.

11

(മനിപ്പവംക്രം)

കെട്ടുവക്കായുന്നത്

പാഠം ഇത്തവിജ്ഞാനം.^०

X നെൽകുമ്പി.

നമ്മുടെ രാജുത്തുള്ളിവർ നെല്ലുരിച്ചോരണ്ണാനാവ രാംക്കും. ഉദ്ധിരാജുക്കുള്ളിൽനെല്ലു വളരെയുണ്ടാകും. അതിനെ ചെള്ളിം ധാരാളിം വേണം. മഴ കുറവായും തുടർന്നു രാജുക്കുള്ളിൽ നെല്ലുണ്ടാവുകയില്ല..നമ്മുടെ രാജുത്തുള്ളി പാടങ്ങളിൽനെല്ലുഡാരാളിം വളരുന്നു.

നെൽക്കുമ്പി ചെയ്യുന്ന സ്ഥലങ്ങൾക്ക് പാടങ്ങൾ, വയലുകൾ, നിലങ്ങൾ, കണ്ണങ്ങൾ എന്നെല്ലാം പേര് പറയും. മിക്ക വയലുകളിലും കൊല്ലത്തിൽ നേനം, രണ്ട്, അഞ്ചുവും ചിലതിൽ മൂന്നം പ്രാവശ്യം വിളവെടുക്കാറുണ്ട്. ഭൂമിയുടെ തുണിയും വെള്ളത്തിന്റെ സൈരക്കുമ്പും അനുസരിച്ചാണ് കുമ്പി നന്നാക്കുന്നതു്.

വേന്തക്കാലത്തു വെയിൽക്കാണ്ട് നിലം ഉണ്ടാക്കിട്ടും. ഫേഡാസർത്തിൽ ഒത്തമഴ പെയ്യാൽ. നിലം നില്പബന്ധം ഉഴുവു കുടുകൾ ഉട്ടുവീഴ്ന്നു. പിന്നെ വെള്ളിട്ട് ചാണകം മുതലായ വള്ളങ്ങൾ ചേരുതു് എന്നകുടി ഉഴുവു ശരിയാക്കം. ഒന്ന് രണ്ട് നല്ല മഴ പെയ്യു മുള്ളു തണ്ണുത്താൽ വിത്തു വിതയ്ക്കുന്നു. വിതച്ചു മുന്ന് നാലു ദിവസം കഴി ഞതാൽ നെല്ലു മുള്ളുത്തുടങ്കും. അപ്പോൾ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു മഴ പെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നും. എന്നാൽ പത്തിരുപതു ദിവസംകൊണ്ട് നെൽചെട്ടിക്കു് ഒരു ചാണക് പൊക്കം വയ്ക്കും. /നെല്ലും ഇളംതെക്കുടിക്കു് താഴു് എന്ന പറയും. താഴു വളരുന്നതോടും അതിന്റെ കടയ്ക്കൽ വെള്ളിം ആപ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നും.

ഞാറകൾ വളർന്നാൽ അവയുടെ ഇടയിലൂടെ പാശ്ചൈത്യികളിലോ പാപകളിലോ പരിചയുള്ളവനും അവ കൂദയേണ്ടവയാകയാൽ അവയ്ക്ക് കൂടുകൾ ഏറ്റു പറയും. കൂടു പരിഷ്കാരങ്ങളാൽ തുച്ഛി നന്നാവുകയില്ല. നാം നെല്ലിനവേണ്ടി നിലത്തിട്ടനു വളരും കൂദകൾ തിന്നുകൂട്ടുമല്ലോ. കൂടു എല്ലാം പരിചയു കൂട്ടത്തു ഞാറ വളർന്നു ശിഖിതാൽ അതിന്റെ കടക്കുന്നതു വെള്ളം ധാരാളം ഉണ്ടായിരിക്കും. മലയാളത്തിൽ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ഞാറവേഡയിൽ ധാരാളം മഴ പെയ്രുന്നതുകൊണ്ടു വെള്ളം തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നാം തന്നെ.

സാധാരണ ഞാറിനു മുമ്പാസം വളരുന്ന ചെന്നാൽ കതിർ ചുരപ്പുട്ടം. ഒരോ കതിരിനേൽക്കു മുപ്പത്തും നാഞ്ചിത്തും മണികളിലുണ്ടാകും. കതിരു നിരന്ന പത്രപതിനഞ്ചു ദിവസം ചെന്നാൽ ഇതു മണികളുടെ ഉള്ളിൽ പാൽ ഷോലെ ഒരു സാധനം കാണാം. ഇതാണു പിന്നെ കുമ്മൻ ഉറച്ചു് അരിയാവിത്തിനുന്നതു് നെൽച്ചൈറ്റിയുടെ ഉള്ളിൽ കതിരു നിരഞ്ഞ നില്ക്കുന്നോഴ്ചയും കതിരു ചുരത്തു വന്നു് അരി മുക്കന്നതുവരേജും കലഹംവായി മഴ പെയ്രു കുത്തു്. പെയ്രുാൽ മണികളുണ്ടാം പതിരായിപ്പോകും. പക്ഷെ നെല്ലു വിളയുന്നതുവരെ കടക്കുന്നതു വെള്ളം തിരിക്കുന്നും വേണും.

കതിരു നിരന്നാൽ ഒരു മാസംകൊണ്ടു് നെല്ലു വിള ഞതു കൊണ്ടുരാകും. നെല്ലില്ലെന്നു കതിരുകൾ തണ്ടാട്ടുക്കി അരിവാർക്കൊണ്ടു് അരിവെന്നെടുക്കുന്നതിനു കൊണ്ടു എന്നു പറയും. കൊണ്ടു നെല്ലുതിരുകൾ കുറക്കുന്നാക്കി കൂട്ടത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു മെനിച്ചു മണിക്കൂട്ടുവേൾ

തിരിക്കുന്നു. മനിയെടുത്ത് ബാക്കിയുള്ള തണ്ടിനു ഒരു ഫേറ്റാൽ എന്ന പേര്. അതു കുന്നകാലികർക്കു തീരു ചീഴം പുരകൾ മേയുവാൻ ഉപാധാനിക്കുന്നു.

പാഠം ഇത്വത്തിനാലു്.

❖ രാജഭക്തി.

സമ്പ്രഥാക നിയന്താവായു്

സമ്പ്രഥാകക്ഷമാദ്യനായു്

സമ്പ്രഥാകനാരാത്രിഞ്ചു്

ബൈവമെന്നുള്ള പ്രേരണാട.

1

ബൈവശന്തയാചീം കണ്ണീടാ-

നാവത്തെല്ലാങ്ക കാലഘും,

എവചീം കാണാമാറുള്ള

ബൈവം രാജാവൊരാളിതാൻ.

2

മാതാ, പിതാ, സുപാഖ്യാതാൾ

ഭ്രാതാ, ബഹ്യം, ധനം, ഗ്രഹം,

പ്രജകർക്കിശ്ചാന്നതെല്ലാം

രാജാവെന്നതു നിണ്ണയം.

3

ക്ഷേമമാന്നിവോദ്ദേശിയെന്നം

ശ്രീമാൻ രാജാവു കാത്തിടാൻ

പ്രേമതേതാടോത്തു ബൈവശന്ത

നാമെന്നം കമ്പിഞ്ചേഡതാം.

4

അത്യസ്ത, രോഗം, മെഷപ്പും,
എത്യസ്തിരകയെനമേ
രാജാവിനിധം വർദ്ധിച്ചാൽ
പ്രജകൾക്കതാൻ ശ്രദ്ധം.

5

നമുക്ക് രക്ഷിച്ചിട്ടും രാജാ
നമ്മൾക്കീൾപ്പരന്നു താൻ
ഉണ്ടവിനിച്ചു നാമെന്നും
നന്ന രാജാവിനോക്കുന്നും.

6

പിതാവു രാജാ, പ്രജകൾ
ഭത്രാജനനമോത്തു നാം
പ്രാത്മിച്ചീംനമെന്നും
കേരും ഭ്രവന്മംഗളം.

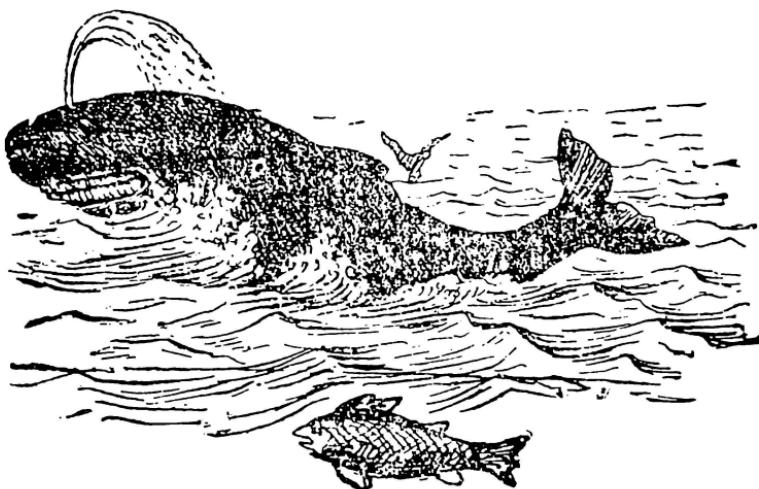
7

പാഠം ഇയപത്തഞ്ച്

മംസ്യം.

മംസ്യം വെള്ളത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന ഒരു ജന്മത്വാക്കന്.
തവള, അമ, മുതല, നീങ്കൊലിയുന്നീ ജന്മക്കും അധി
കമായി വെള്ളത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവയാണെങ്കിലും അവ
യെ പിടിച്ചുകരയിലിട്ടാൽ അവ ചാകുന്നതല്ല. എന്നാൽ
മംസ്യം അങ്ങനെയല്ല. അതിനെ പിടിച്ചുകരയിലിട്ടാൽ
അതും അല്ലെന്നറംകൊണ്ട് ചതുരപോകം. നമ്മൾ വെള്ള
ത്തിൽ മുക്കിക്കിടന്നാൽ ശപാസം ദിക്കം.

ଦିନ୍ବିଶ

മസ്തകിന കൈകാലുകളോ ചെവികളോ ഇല്ല. അതിന വെള്ളത്തിൽനിന്ന പുരത്തുവരേണ്ട ആവശ്യമില്ലെല്ലാ. വെള്ളത്തിൽ ഒരു ജീവിയും നടക്കാറില്ല. നീളുകയേ ചെയ്യുന്നതിലും. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ദേവം മരംപുതിന കാലുകൾ കൊടുക്കാത്തതു്. നീളുവാനുള്ള അവയവങ്ങളാണ് അതിൻറെ ചിറകകളിലും കാണുന്ന അവയവമാണ് അതിൻറെ ചിരക്. ഇതിൻറെ സഹായങ്കാണ്ടുമരംപുതിന നീളുവാൻ കഴിയുന്നു. വാലിൻറെ സഹായത്താലാണ് അതു് ഇരുന്നാഗതേതക്കും തിരിയുന്നതുംചൂം കുന്നതു്. മസ്തകിന കാൺപോളുകളില്ല. അതിനാൽ അതിൻറെ കള്ളു് ഏപ്രേം തുന്നിരിക്കയേ ഉള്ളൂ.

മസ്തകിൽ പല തരഭേദങ്ങൾ ഉണ്ട്. ചിലതു വളരെ വച്ചതായിരിക്കം. ചിലതു ചെറിയതാണ്. ചിലവ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന കായലപിലും കടലിലും ജീവിക്കുന്നു. ചില മരംപുതുള്ളുകളും കാലുകളും ചെറിയവക്കും പുതിയവക്കും കാണുന്നു. ഇതിന പ്രധാനമായി കോഡു്, തിമിംഗലം എന്ന രണ്ടുവകയേ പറയാം. തിമിംഗലം ആകന്ന മസ്തകാളിൽവെച്ചു് എററവും വലിയതു്. ഒരു വച്ചിയ തിമിംഗലാളിനു് ഒരു ചെറുക പ്രലിനേക്കാർ വലിപ്പമെറം. അതിൻറെ വാലുകൊണ്ടു് ഒരടി കൊടുത്താൽ ഒരു കൂപ്പുതു മറിഞ്ഞുപോകം. ചില മസ്തകരം വാഴുടെ ഇരുന്നാഗങ്ങളിലും ഓരോ കൊന്ധുകളിലായിരിക്കം. ആ കൊന്ധുകൾക്കാണ്ടു് അവ അന്ധരജൂക്കളെ കുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

മത്സ്യങ്ങൾ മുട്ടയിട്ടുന്നു. ആ മുട്ടക്കിൽനിന്ന് അവയു ടെക്കണ്ടുങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. അതിനാൽ അവയ്ക്കു 'അംഗം ജീ' എന്ന എന്നപേര് പറയും. മത്സ്യങ്ങളിടെ മുട്ടകൾക്ക് ഒരു ടം' എന്നപറമ്പതുവരുന്നു. തിമിംഗലംക്രൈസ്തവിനെന്ന പ്രസം വിക്രയാണുന്നതുവരെ. മത്സ്യങ്ങൾ സപ്രാതിയിലും ചെറിയ ജീവികളേയെന്നതുവരിച്ചുജീവിക്കുന്നു. ചെറിയവ വെള്ളത്തിലും അഴുക്കുകളേയും ചില ചെടികളേയും കുട്ടികൾ.

മിക്ക മത്സ്യങ്ങളേയും മനഷ്യർ കേൾക്കാറുണ്ട്. മത്സ്യങ്ങളേ പിടിക്കുന്നതു വല, ചൂണ്ടൽ, ഓറിൽ, അഴി ചുത്ത് എന്നീവക പല കെശലങ്ങളേക്കാണ്ടാകുന്നു. വളരെ വലിയവയെ ഉള്ളി ചാട്ടിയും പിടിക്കും. ചില മത്സ്യങ്ങളിടെ നെയ്യ് (കൊഴുപ്പ്) ഒരുംധ്യമായി ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. കോയും മത്സ്യത്തിന്റെ നെയ്യ് ഇംഗ്ലീഷ് വെല്ലുമാർ ഒരു വലിയ ഒരുംധ്യമായി പ്രയോഗിച്ചുവരുന്നു. നമ്മുടെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തും കടലിൽ നിന്ന് ധാരാളം ചാളുമത്സ്യം കിട്ടുന്നു. അതു പതിവായി കേൾക്കുന്നവർ വളരെ ബലവാന്നാൽ ആരോഗ്യം ശാലികളിലും കാണപ്പെടുന്നു. മത്സ്യം വളരെ കിട്ടുന്ന രാജുങ്ങളിൽനിന്ന് അതു ഉപ്പിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മത്സ്യം കുറവായിട്ടും രാജുങ്ങളിലുക്കയെക്കുന്നു. ചാളുമത്സ്യം ചെമ്മീൻപൊടിയും തെങ്ങിനെ വിശ്രേഷണമായ വളമാക്കുന്നു. നെയ്യുള്ള പുഴങ്ങിയാൽ അനവധി നെയ്യ് കിട്ടും. വണ്ണി, പത്തമാമി, മരക്കപ്പുൽ മുതലായ ജലവാഹനങ്ങളേ കരയിൽ കയറ്റി ഉണക്കി കൊല്ലിംഗ്തോടും ഇന്തനെയ്യ് പുരട്ടിയാൽ അവയ്ക്കു വെള്ളത്തിൽ കിടക്കുന്നതുകൊണ്ട് കെട്ട് അയിക്കം തട്ടനാൽപ്പു.

പാംഠ ഇത്താരും.

മിത്രം.

അപ്പിയം ചെള്ളിച്ചും പാക്കിൽ
പ്രിയൻ താൻ പ്രിയനായവൻ.

ഗ്രഹം ദഹിച്ചുവെന്നാലും
തീയിലാക്കാണനാഭരം?

1

ക്ലീഡിയിൽ ഹായപോലെ
കാണാനോടും ധാതോരുത്തനിൽ,
സുവിഴ്വഞ്ഞാൾ പകയ്-
മുറര ബന്ധവവൻ ദുഃഖം.

2

കൈകർ ദേഹത്തിനെന്നോണം
ക്ലീനിമകർ പോലെയും,
മിതം ചെട്ടുന ചെള്ളിച്ച-
നവനേ മിത്രമാജ്ഞയും.

3

അന്തും ദമിച്ചും
രോഗിക്കം ധനമീനനം
ആതിച്ചിവിതനായോനം
മിത്രഭർന്മെഷയും.

4

സ്ഥാനത്ര നിൽക്കം പത്രത്തി-
നക്കപാശികർ ബാധ്യവർ,
സ്ഥാനത്രനിന്ന വേർപ്പെട്ടു-
ലവർ ശമുക്കൈജ്ഞയും.

5

അറിയാം മുരൈനപ്പോരിൽ
കിംഗ് ഭാഷ്ടതനെന്നും,
അന്ത്യകമ്മത്തിൽ മകനെ-
യാപ്തതിൽ വെന്നുതനെന്നും.

6

കാണ്റവോഴും തൊട്ടവോഴും
കേരളക്കവോളുംകളിലുംവോഴും,
യാതൊന്നുള്ളും ദേവിപ്പിക്കണം
സ്നേഹമായതു താൻ ദേശം.

7

സുവാത്തിലുണ്ണാം സവിമാരനേകരം
ഭൂമം വരുവോരും ചുനരായമില്ല.
വഗങ്ങൾ മാവിൽ പെയ്ക്കം വസന്തേ
വരാ ശരത്തിക്കലതൊന്നുപോലും.

8

തലയ്ക്കുൽ നിന്നക്കു കടയ്ക്കു ലേയ്ക്കു
കരിവിലുജ്ജായ രസം കണക്കെ,
നിന്നയ്ക്കുണ്ടം സജ്ജനമെന്തി പാരിൽ;
നേരേ മനിച്ചും വലമെന്തി തുനം.

പാഠം ഇപ്പത്തേഴ്സ്.

ശ്രീ കൃഷ്ണ കുറക്കെന്നും, കൈവർക്കും.

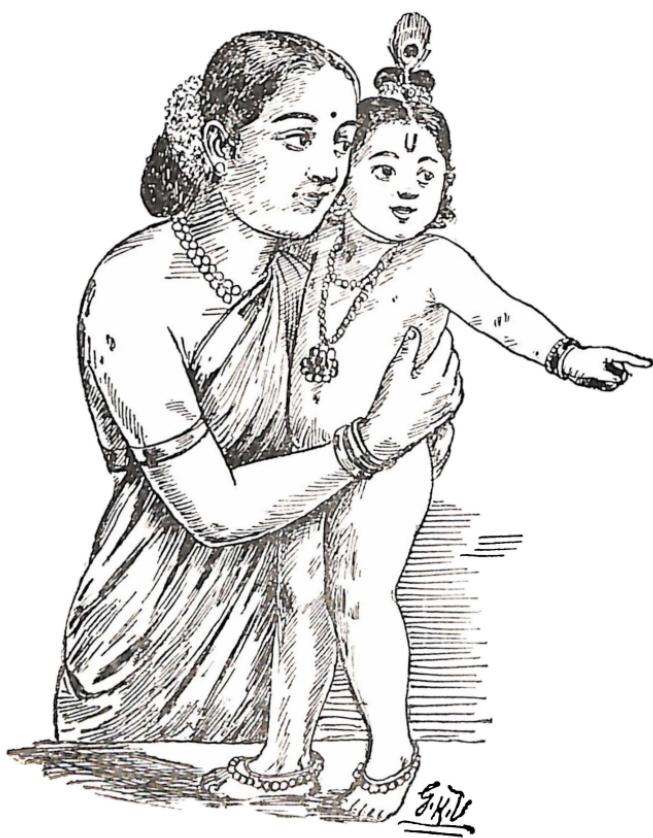
കുറക്കും ഉപായിയായ ഒരു മുഹമാണ്. എങ്കിലും
വിശേഷബ്ലിയില്ലാത്തതിനാൽ അതു ചിലപ്പോറും മ
റദ്ദിക്കിവരുന്നു വലയില്ലെങ്കിലും അക്കപ്പടാരണാണ്.

ഒരു ദിവസം ഒരു കൂദകൻ തന്റെ വാദാതിയായ, കൊക്കിനെ വിജനിച്ച ക്ഷണിച്ച്. കൊക്ക സന്തോഷം ചൂർപ്പം ക്ഷണം സപീകരിച്ച്, ശരിയായ സമയത്തു കൂദ കുറെബേം വാസസ്ഥലത്തു ചെന്നു. കൂദകൻ കൊക്കിനെ വിളുത്തിക്കണ്ണമെന്നുള്ള വിചാരത്തോടു കുറെ. മാംസക ഷണങ്ങൾ ഒരു പരന്ന സ്ഥാപികപാതയിൽ വിളവി കൊടുത്തു. കൊറിക്ക് അതിനെന്നിം കൊക്കകൊഞ്ചു എന്തു പരന്നപാതയിൽനിന്നു ക്ഷണം കൊതിത്തി നാലു പ്രധാനമായിങ്ങനു. എന്നാൽ കൂദകനൊക്കെട്ട്, വളരെ ആത്മിയേം മാംസകഷണങ്ങൾ കൂപ്പിക്കപ്പെട്ടിരി നു തുടങ്ങി. കൂദകൻ തീർക്ക് കഴിയുന്നതുവരെ വാദാതി ദോക്കിയിരുന്നതല്ലാതെ ഒരു ക്ഷണം പോലും തിനാലു അതിനു സാധിച്ചില്ല.

തന്നെപ്പറ്റിച്ചതിനു പകരം കൂദകനേയും ഇളിത്രു നാക്കണമെന്ന ക്ഷയതി കൊറി കുട്ടകാരനെ പ്രതിസം പിംഗാരത്തിനു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു മടങ്ങിപ്പോയി. തന്നെപ്പറ്റിക്കാണ് ആക്ഷം സാധിക്കായില്ലെന്നുള്ള ഗഡ്പും കൂദകൻ കൊക്കിനെന്നു ക്ഷണവും സപീകരിച്ച്. തീരുക്കൊാതിയായ കൂദകൻ നാഴികയും വിനാഴികയും എന്നികൊണ്ടു ഒരവിധം അന്നത്തെ ദിവസം കഴിച്ചുകുട്ടി; പിറേന്നാൽ രാവിലെ തന്നെ ഭേദമെല്ലാം നക്കിയ്ക്കു ചു മിനക്കി ഓംഗി വരുത്തി കൊക്കിനെന്നു വാസസ്ഥലത്തേരുയ്ക്ക് പുറപ്പെട്ടു. ചെന്നത്തിയപ്പോൾ അവിടതെ ഒരുക്കങ്ങളെല്ലാം പറവാനില്ല. പട്ടിക്കുന്നതിനുതന്നൊമ്പു സാലയും ഗന്ധം എതിരേറ്റ്; മുറാറ്റത്തിയപ്പോൾ കുട്ടക് വരക്കുന്ന ‘പിട്ടപിട’ ശബ്ദം മംഗളവാല്യം ഫേഖാ

എച്ചിച്ചു; അകത്തു കടന്നപ്പോരു രസാള തിളയ്ക്കുന്ന ‘തൃശ്ശു’ ധന്യനി വായ്ക്കുരൽ മുഴക്കി. തെണ്ട് തൈവിനിക്കളുടെ തൊണ്ട്, കരിപ്പിടിയുടെ മുള്ളു്, കരിമീനിന്റെ ചെതു പ്പയ്ക്കു; കുറവയുടെ ചെകിളു, ബ്രാഹ്മിന്റെ തേരല്ലു്, മുള്ളു വിന്റെ മീശ, കടവിന്റെ കൊന്ദപ്പു്, ചെഞ്ചിന്റെ നീ തു് മുള്ളു വക്കയെല്ലാം ഷുജാദേവ്യങ്ങളായിത്തീൻ. ഇങ്ങനെയുള്ള വട്ടങ്ങൾ കണ്ണട്ടോരുത്തെന്ന കുറക്കുന്റെ വായിത്തനിന്നു വെള്ളിംഗ്കു മുരിറിട വീണംഖ്രാങ്കാക്കി.

അകത്തേക്കു കടന്നപ്പോരു വീട്ടുകമ്പമന്റെവന്നുസ്ഥാനത്തു അരഭിന്നയിച്ചു്, അതിമിഡൈ കുട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി ഒരിടത്തിന്നത്തി. അല്ലെന്നും കഴിഞ്ഞപ്പോരു അനവധി പാതുങ്ങൾ നിരത്തിവച്ചുവിരിക്കുന്ന ഒരു മറിയിലേക്കു കൊററി കുറക്കുന്ന വിളിച്ചു. അവിടെ കൊക്കിന്റെ സപജനങ്ങളായി വേറേയും പലതും ഉണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാവയം കുട്ടി ക്കേണ്ടതിനിന്നുന്ന. പാതയും വീതു, കഴുതു മുട്ടക്കിയ പാതുങ്ങളിലായിരുന്നവിലേവാങ്ങളും വിള പുയിയിരുന്നതു്. ഒന്നിലും കുറക്കുന്റെ തല കടക്കുകയില്ല. കൊക്കുകളും വയർ നിരച്ചു്; പാതുമെഴുച്ചു്. കുറക്കുന്ന മറബുളിവുടെ മുവരേതക്കും പാതുത്തിലേക്കും നോക്കി ഇരിപ്പായി. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു പാതുത്തിന്റെ പുറം നക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതുകണ്ട കൊക്കു—‘അല്ലാ, കുറക്കുവുന്ന തീരറി കണ്ണാൽ വയർ നിരയുമോ? എന്നാണോനും തിനാത്തത്രു്? തൈവാങ്കളുടെ സല്ലാരത്തിന്റെ വട്ടം പിടിച്ചില്ലെന്നോബാ?’ എന്ന് അല്ലം ഹാസ്യരസ തേരോടെ ചോദിച്ചു. കുറക്കുന്ന് അപ്പോളാണ് ഇതു തന്റെ ചതിയുടെ മറുമയ്ക്കുന്നാണെന്നു മനസ്സിലായതു്.

అత్రవాసుల్పు.

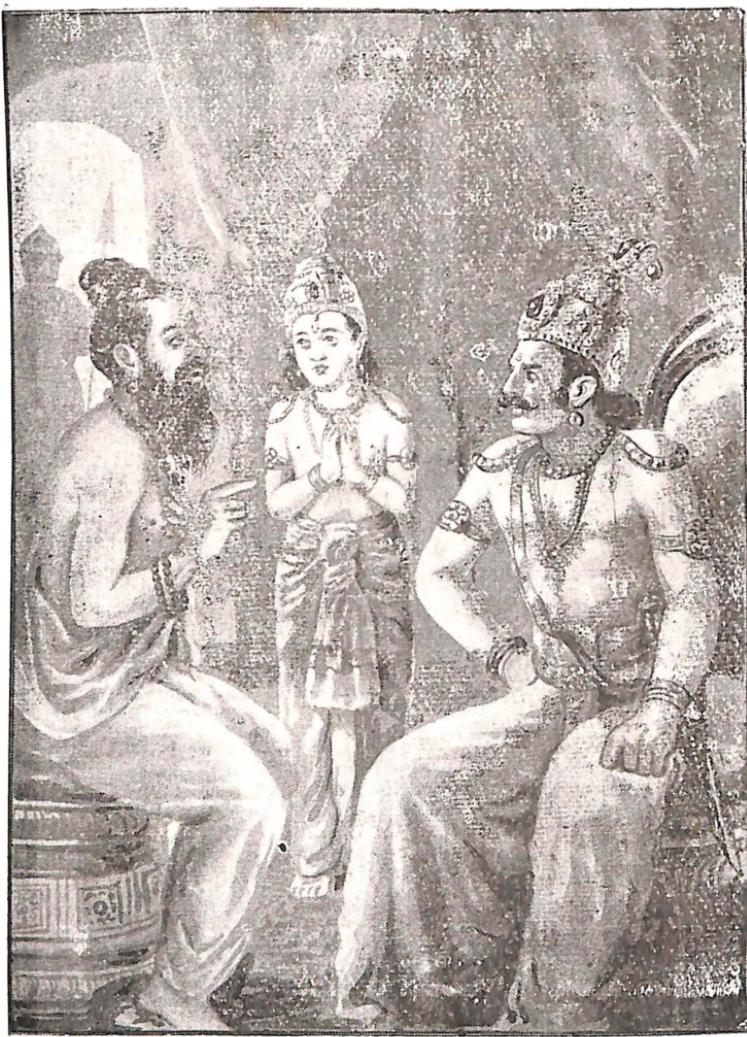
നാം മറ്റുള്ളവരെ മനഃപൂർഖമായി ചതിച്ചാൽ ന
ഈക്കം ചതി പറ്റം എന്നും തത്പരം ഇതുകമയിൽ നി
ന്ന അഫിക്കാം.

പാഠം ഇങ്ങപത്രത്ത്.

പുത്രഭ്യസല്ലം; അഞ്ചലുകിൽ
പ്രാലഭാഷനം.

ദേവകിതന്നായും ഷൃംഖലനിന്നാണിനെ
മേവിനിനീട്ടം യശോദയപ്പോൾ
കണ്ണൻതാൻ വന്നതു കണ്ണായ നേരത്തു
കള്ളുന്നനിർ വീഴ്ത്തിയണ്ണത്തു ചെമേഹ.
കോപിച്ച പണ്ടംതാൻ കോലമായും ത്രഞ്ചുന്നോൾ
വേപിച്ച മേഘന മെനിതന്നെ
ചാലെ പിടിച്ചുങ്കു ഷൃംഖലനിനീട്ടിനാം
ബാലനായും നാഭൈന്നപോലെ.
പാരിച്ചുനിന്നും പാശായുമു ചെയ്ത യാൽ
പാശത്തെക്കാണ്ട പിടിച്ചുകൈടി,
തിന്നും വലിച്ച ഇടക്കി ഞാൻ നില്ക്കയാൽ
ഉള്ളിക്കൈമേനിയിൽ പുള്ളംഞ്ചേപ്പാ.
എന്നുങ്കു ചൊല്ലിത്തലോടിത്തടങ്കിനാം
നദജന്നതന്നുടെ മെനി പിനെ.

എന്തിതനിൽ തൊൻ നന്നായി വച്ചുകൊ-
 ണംമുകൾ വാഴു് കെന്ന ചൊല്ലുന്നേരം.
 എന്നവം നോക്കീട്ട് പുഞ്ചിമി തുകന
 നന്നവം കാണ്ടെട്ട് എന്ന ചൊല്ലി
 അമുവം തന്ന മുകൻ്റതുടങ്ങിനാ-
 ഉമ്മ യായുജ്ഞ യശോദയപ്പാർ.
 നന്നയുള്ളകിനിനേന്തി തന്നിലായ്
 നന്നലയുണ്ട് ചിരിക്കുന്നേരം,
 തിന്നുമഹാരിലടിച്ച നിന്നീടുനോ-
 യന്നിക്കൈ കാണ്ടെയെന്ന ചൊല്ലി
 മെല്ലുനേന്തുരു മുകൻ്റ നിന്നീടിനാർ
 പല്ലവം വെല്ലുന പാണിതനെ.
 എന്നട വേലയിൽ ചേരു തേച്ചീടിനോ-
 യന്നിക്കാൽ കാണ്ടെയെൻ ചൊല്ലി.
 സമോദം ചൂണ്ട് മുകൻ്റ നിന്നീടിനാർ
 തനകൾ തന്നട പാദങ്ങളെ.
 ഇങ്ങിനേയോരോ വേലകൾ കാട്ടിനാർ
 പോങ്ങിവന്നീടുന മോദത്താലെ.

ଅଜ୍ଞାନକ

പാഠം ഇത്തുടർന്നാവതു്.

പ്രസ്താവന.

സ്വജ്ഞിയുടെ അതിമുകാലത്തു മുഹമ്മദിനേര പത്ര നാരാധി ക്ഷുപൻ, ഒക്സണ് ദത്തലാധി പ്രജാപതികൾ എന്ന പേരോടുകൂടി ചിലജണ്ണാധി. അവരുടെ സന്തിപരമ്പരകളായിട്ടാണെതു ലോകത്തിലും സകല സ്വജ്ഞിവർക്കുമണ്ണാധിട്ടിളിൽ. ഇവരിൽ ക്ഷുപ പ്രജാപതിയും ‘അംഗിതി’ എന്നം ‘ദിതി’ എന്നം രണ്ട് ഭാംഗമായാണെന്നുണ്ട്. അംഗിതി വഴുവെ സത്തുണ്ണങ്ങളിൽ ഒരു സന്തിക്കാനും അംഗിതി ഒരു സന്തിക്കാനും അതുപോലെതന്നെ സകലെശ്ശപ്രാംബികളിൽ തികഞ്ഞ സൗമ്യമാണുണ്ട്. എന്നാൽ ദിതിയുടെ പത്രങ്ങൾ വഴുവെ കൂറവിത്തമായം സത്തുണ്ണമീനമായും മായിന്നു തിന്നാൽ അവർ അസുരമാരായിരിക്കിം.

ഈ രണ്ട് വർക്കാങ്ങം അത്രമേതനെ വഴുവെ പ്രഖ്യാപനം പരാങ്ങമികളിൽ പരസ്യം ശത്രുക്കളിലുമായിരുന്നു. അതിനാൽ അവർ തമ്മിൽ പലപ്പോഴും പ്രസിദ്ധങ്ങളായ അന്നേകം ‘ദേവാസുരയുല്ലാസം’ നടത്തുകയും, രണ്ടിട്ടുടയം ജയാപജയങ്ങളെല്ലാപ്രാപിക്കായുംചെയ്തിട്ടണ്ടു്. എങ്കിലും മിക്കപ്പോഴും ദേവമാർ അസുരമാരനിലുഛിയുംകയും, തോല്ലിക്കുകയുമാണ് പതിവു്. ഇങ്ങനെ പലപ്പോഴും തോല്ലികനിമിത്തംഅസുരമാർ ഈ ഉശപരനെ തപസ്സുചെയ്തു് അന്നേക്കുപ്രകാരത്തിലും വരങ്ങാൽ സന്ധാരിച്ചുപേവമാരെ തോല്ലിച്ചു ലോകമെല്ലാം തങ്ങൾക്കുയീനമാക്കി വാഴുകയും ചെയ്തിട്ടണ്ടു്.

ഇങ്ങനെയിരിക്കുന്ന കാലത്തു മധ്യ ശക്തിയം പല പ്രകാരത്തിലുള്ള വരസിലികളിൽ ഒന്നമായി 'മഹിംസ്യ കൾഡിച്ച' എന്നോടു അസുരരാജാവുണ്ടായി. അയാൾസ് കുല ഭേദമാരെയും തോപ്പിച്ച് മുപ്പ് ലോകങ്ങും കീഴിൽ കുറി ലോകനാമനായി താന്മ്പാതെ മറന്നുകൊണ്ട് അഭിമാനിച്ചുകൊണ്ട് വാണിജനം. 'ഗൈവ ഗൈവ' എന്നാം 'നാരാധൻ നാരാധൻ' എന്നാം ഉജ്ജി ഇംഗ്ലീഷ് കനാമംപോലും ആത്മ ചൊല്ലി അയാൾ കേരംക്കുയ്ക്കു. അങ്ങനെ വേണമെങ്കിൽ 'മഹിംസ്യാധനമഃ' എന്ന് ഉച്ചിച്ചുകൊള്ളിം എന്നായിരുന്ന അയാളിടെ ഉറുശാസനം. അതിനു വിചർന്മമായി ആരക്കെല്ലും ഫൂത്തിച്ചാൽ അവക്കുറ തല കാണിക്കില്ല.

ഈ അസുരചക്രവർത്തിയുടെ ഒരു പുത്രനാണായി. അതുകൂടിയെ കണ്ണാൽ അപ്പുന്നമുഖം മാത്രമല്ല സകല ജനങ്ങൾക്കും അള്ളവറു സന്ദേശംമുണ്ടാകും. അതു നിമിത്തമാണ് കുട്ടിക്കു 'പ്രഭുാഭൻ' എന്ന പേരിട്ട്. ആ ബാലൻ രഖശ്വരംശത്രുതനെ വലിയ വിജ്ഞുക്കേതനം സത്സപ്പാവിയുമായിരുന്നു. അപ്പുന്ന പുത്രനെക്കാൾപിച്ച് അതിവാസല്പരമാണായിരുന്നതിനാൽ ബാലപ്രതിതിനെ കുമാരനെ മധ്യയോഗ്യരാംയ മുരുക്കനാമനായെടുത്തു അടക്കാക്കുന്ന വിഭ്രാംഭാസം ചെങ്കുചുത്രുട്ടുണ്ടാണി. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കുന്ന അപ്പുന്ന മകനെ അരികേ വിളിച്ച് പഠിച്ച വിഭ്രകളിൽ വിലതു പരിശോധിച്ച നോക്കം. എപ്പാറനിനും അയാൾ ഇംഗ്ലീഷ് രാജക്കുന്നുത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നതായിട്ടുള്ള ഉത്തരങ്ങൾ പറയും. അതു കേരംക്കുഡേശാംശം അപ്പുന്ന കോപിച്ച മുരുക്കനുമാരെ ശാസിക്കും; അവർ പി

നെയും കൂടിയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ട് പോയി മിരസ്യുകൾിലും വിന ഫീതിയുണ്ടാക്കുന്നവെബിയമുള്ള ഭാവപ്രേശങ്ങൾം ചെയ്യും. അതോന്നം കൂടിയുടെ ഉജ്ജിൽ എല്ലായില്ല. സമ്പാദികളുായ കൂട്ടികളുണ്ടി പ്രസ്താവനും തന്റെ വിശ്വപ്രാസത്തെയും നൃംധനങ്ങളും വിവരിച്ചു മനസ്സിലാക്കി തന്നെപ്പോലെ ഇത്തന്നപ്രഹരണരാക്കിത്തീക്ഷണം. ഇങ്ങനെന്നയായിട്ടു തുരന്നാമെന്നാൽ കൂടണി. ഇത് സന്താവം മാറ്റവാനായി മിരസ്യുകൾിലും ചുന്നെൻ്നു നേര സാമഭാനാലി നാലുപായങ്ങളിലും പലപ്രാവശ്യവും പ്രയോഗിച്ചു തോറ്റ.

ഒരു ദിവസം മക്കനെ വിളിച്ച് അരികേ നാൽകി കൊണ്ട് ‘നീ പഠിച്ചതിൽ എല്ലാറിലും സാരമായിട്ടുള്ള തന്ത്രങ്ങൾാണോ?’ എന്ന ചോദിച്ചു; മകൻ ‘ഞാൻ എല്ലാറിലും സാരമായിട്ടുകാണുന്നതു’ സാക്ഷാത് ത്രീനാരാധാരായണാൻനു മഹിമയാണോ?’ എന്ന ദൈത്യത്തുനേരാടെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ഇതു കേടുപോയ താൻ ഇത്തവണ ചെയ്യു യത്നം മുഴുവന്നം ഇങ്ങനെ നിഷ്പമലമായതിനു ചുറച്ചു തന്റെ പരമഗതുവായ ത്രീനാരാധാരാനെന്നക്കുറിച്ചു തന്റെ മുമ്പിൽ വരുച്ചു മകൻ ഇതു ധിക്കാരത്തോടു കൂടി പ്രാംസിക്കുന്നവല്ലോ എന്ന വിചാരിച്ചു അയാൾ അതുന്നും കോപിച്ചു. കോപം സമിക്കാൻ വധിയാതെ കെ കല്ലുക്കട്ടി മിചിച്ചു്, പണ്ടു കടിച്ചു്, വാഴുരിസ്തിച്ചു കൊണ്ടു്, ‘എം! നിന്നെന്ന നാരാധാരാൻ എവിടെ, കാണാഞ്ചു്’ എന്ന പറഞ്ഞു. ‘എൻ്നെന്ന നാരാധാരാൻ എല്ലായിടത്തുമുണ്ടു്’ എന്ന കൂടിയും പറഞ്ഞു. ‘എന്നാൽ ഈ മുന്നിൽ ഉണ്ടാം?’ എന്ന, മിരസ്യുകൾിലും ചോദിച്ചു.

‘ഉണ്ട്’ എന്ന പ്രസ്താവൻ ഉത്തരം പറയുന്നു. മിരുപ്പുകൾ കോപം സമിച്ചാതെ തന്റെ വാദക്കാണ്ടു തുണിനേൽ ഒരു ബെട്ട് ബെട്ടി. ഉടനെ തുണ്ട് പിളന്ന് സാക്ഷാത് ‘നാശയൻ’ നരസിംഹാക്രമിയിൽ ചാടി പീണ് മിരുപ്പുകൾ പിടിച്ചു രൂച്ചയജ്ഞ നവാക്കാണ്ടു മാറ്റ കീറി നിറുപ്പിക്കുകയും തന്റെ പരമക്കനായ പ്രസ്താവനെ അനുറധിക്കുകയും ചെയ്തു.

ബൈബിൾ സഖ്യവും പാപിയാൻ; അദ്ദേഹമില്ലാത്തസ്ഥി ലഭിപ്പി. നാം ഏതു ഗ്രംമാധി ചെയ്യുന്ന കമ്മ്ണാട്ടംആദ്ദേഹം അറിയും; അദ്ദേഹം ദജ്ഞാരെ ശിക്ഷിക്കുകയും തങ്കനാരെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പാഠം മൂന്നാം.

സംസ്കർഖലം.

പിതൃപിണ്ഡത്തെക്കാത്തിത്തിനാം
കൊതിയേറുന്നായ കാക്കേ! കേരം നീ
അരിയംപോലെ കുട്ടത്ത ശരീരം;
ആരമിതയ്ക്കു നിന്നുടെ ശാഖാം;
പാരമസഹ്യം കേരംക്കുന്നാക്കായ
നേരവുമില്ലായ സൗഖ്യവുമിണാനിം;
കണ്ണംകുറാക്കിതു കേരംക്കുന്നാം
ചണ്ണിലോരന്മു തരച്ചുതുപോലെ
ഉരിയാടാതോയ തേനാവിനേൽ
മരുവുന്നാക്കിയ നിന്നക്കിയ കാക്കേ!

വെയ്തായിട്ടോരു തുണമുണ്ടാല്ലെങ്കിൽ
 മനതാത്തതു ചാരകല്ലു സവേ എന്ന്.
 കയിലും കാകനമൊരുപ്പിനെന്നതു
 കുറവില്ലിങ്കു പലക്കം ബോല്ലും,
 നാദംകൊണ്ടു നിഃസ്ഥിതമമിൽ
 ഭേദമതുള്ള ബലിതോക്താവേ!
 മാകനാഗ്രേ ചെന്നവസിച്ചാൽ
 കാകൻ നീഡായാൽ കോകിലമാകും;
 കാൺകിട നിന്നെന്നുകയിൽ കയിലെന്നായ
 നാണ്യമങ്കു നടത്തിക്കൊള്ളും.
 അതു ചാരക്കുമ്പോൾ സംശയ -
 മകതാരിൽ പുന്നയണ്ണാകേണ്ണാ.
 നേപാളക്കുതി തന്നിൽവസിക്കം
 ഫ്രോലൻറ ലലാടംതന്നിൽ
 ചേരുപുരജതു കണ്ണാലതു വില
 വേറില്ലാതെന്നായ കസ്ത്രുവിക്കരി
 എന്നല്ലാതെന്നായ മനജമാക്കം
 തോനുകയില്ല വിചാരിക്കണ്ണോരാ
 കുമമണിയും തിരുനെന്നറിക്കൊയ്ക്കു
 പക്കം ഏറിരംവാനെന്നവകാശം?
 ശക്ര, ശിവ, ശിവ! ചേരാതുള്ളതു
 ശക്കിച്ചുവരുന്നവും ശബ്ദക്കാരൻ!
 എറുഞ്ഞുന്ന ജനങ്ങുടെ നാടമന
 ചേരുന്നിള്ളതിനെന്നവകാശം?

ചളിയെന്നിളി
തൊരുതുന്തോലും
കളിയായിപ്പറവാനും മേലാ.
ജളിനെന്നാണ്ടും സമാദേശംകൊ-
ണ്ടിവാകും ഗ്രണമെന്നിതിന്ത്യം.

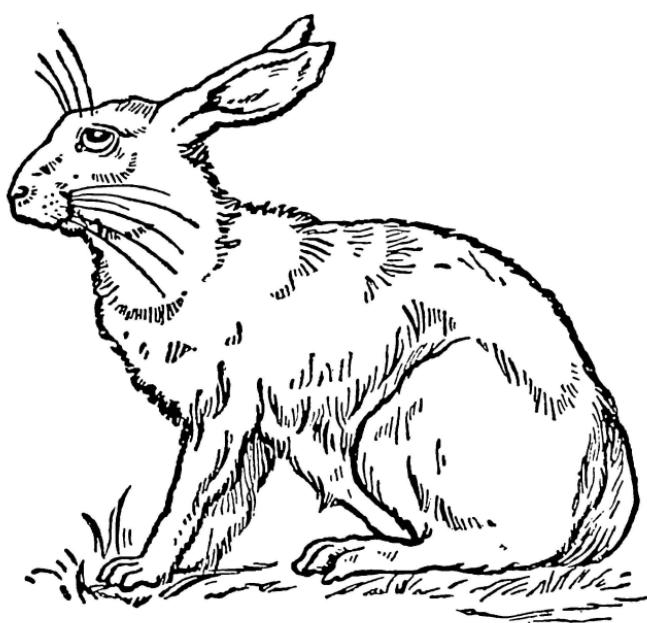
~~പാഠം മുപ്പറത്തോന്ന്.~~

~~മുയൽ.~~

കാഴ്ച ഒരു വളരെ കുറ്റകളാണും, സ്ഥാപിത്തി ദയാട്ടുകൾ യെന്നുമായ ഒരു ചെറുതുന്തുനാണ് മുയൽ. അതി കുറ ദേഹമാസകളം മുടിവായ രോമങ്ങളാണ് മുടിയി കിക്കം. വലിപ്പിക്കിയാൽ അതിനു പൂച്ചയോട് സാദ്ധ്യമി ണഞ്ചിലും പ്രത്യേകിയിൽ വളരെ വ്യക്താസമാണ്.

കരറിക്കാക്കളിലും നീംബ മല്ലകളിടെ ഇടയിലും വസിക്കുന്ന തവിട്ടുരിമായ മുയലുകൾക്കും കാട്ടുയലുകൾ എന്നാണ് പറഞ്ഞുവയ്ക്കുന്നത്. നാട്ടുയലുകളിടെ വ സ്ത്രി വെളിപ്പാക്കുന്നു.

മുയൽ പാക്കുന്ന മാത്രം വളരെ ചെറുതായിരിക്കിം. കുറക്കിൻ, ചെന്നായ് മുതലായ മുഗങ്ങൾ മുയലിക്കുന്ന ശത്രുക്കളാകയാൽ അധി പ്രാവേശിക്കംതിരിപ്പാൻവേണ്ടി യണ്ണും. അതു തന്ത്രം വാസനമും ഇതു ചെറുതാക്കി നീതു. ശത്രുക്കളും ഭയപ്പെട്ട മുയൽ പാക്കിയാൽ പകർ നേരും പുറത്തു വരംറില്ല. പ്രാണികളുടും അസൃതമാണും മുയലുമാണും അതു സാധാരണ പുറത്തിരഞ്ഞുന്നതും.

ବୁଦ୍ଧ

മുഹമ്മദിനെ മുൻകാലകൾക്കും, പിൻകാലകൾക്കും തമിഴ്ന്തീരുത്താസർവ്വിക്കാരുടെ നെറ്റിലംകീ ട്രഷ്യൂ? പിൻകാലകൾക്കുണ്ട് നീളം അധികമാണെന്നു. അതിനാൽ പിൻകാൽക്കാണ്ട കതിച്ചുവാടിയുണ്ടാണി അതിവേഗത്തിൽ പാതയോക്കവാൻ അതിനു സാധിക്കും.

ശത്രുക്കളിൽനിന്നും രക്ഷപ്രദവാദിവേണ്ടി മുഹമ്മദിനു മരിയും മരിയും ശക്തിയുംകൂടി ദൈവം നൽകിട്ടണ്ട്. എത്ര സ്വീകാര്യ ശബ്ദം അഭ്യന്തരം എഴുപ്പത്തിൽ കേരം കൂടുന്ന തകവലാണെന്നുണ്ടെങ്കിലും ചെവി വലുതാണെന്നു. മുഹമ്മദിനും അവന്നുംകൂടി മുസ്ലിംക്കാരും.

മുഹമ്മദിനും ചെവിക്കും സമാന്തരിലയിക്കാനില്ല ഒരു തിനാൽ അതിനെചെവിയായുള്ളൂനും വിളിക്കാറണ്ട്. ചിലപ്പോൾ ചെവിക്കും നേരെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുകയും ചിലപ്പോൾ തലയോടു ചേരുത് താഴുത്തിപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സംശയംകൊണ്ട് ഓട്ടനു നുമയത്താണും ഇങ്ങനെ താഴുത്തിപ്പിടിക്കുന്നതും. എത്രക്കിലും ശബ്ദം അലബവു കേരംക്കവാൻ ശ്രമിക്കുന്നോടു ഉയർന്നിപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്യും.

അതിനെന്നു കഴുതുകളിലും സുക്ഷ്മമെന്നിയവരുണ്ട്. ഒരുത്തു പദാർത്ഥങ്ങൾ കാണുവാൻ അതിനു സാധിക്കും. മാർഗ്ഗം സുക്ഷ്മിച്ചറിയുന്നതിനും അതിനെന്നു മുഖത്തു നീം മോഹണ്ടുണ്ട്.

മയലിന്റെ തീരി പുളുകളിൽ ഇലകളിലൂണ്. ചീ
ലപ്പോൾ മുത്താട്ടക്കളിൽ കെന്ന നൃശൻ ചെറുന്നതുകൊ
ണ്ട മനസ്സും മയലിനെ കുണ്ണിവെച്ച പിടിക്കാണണ്ട്.

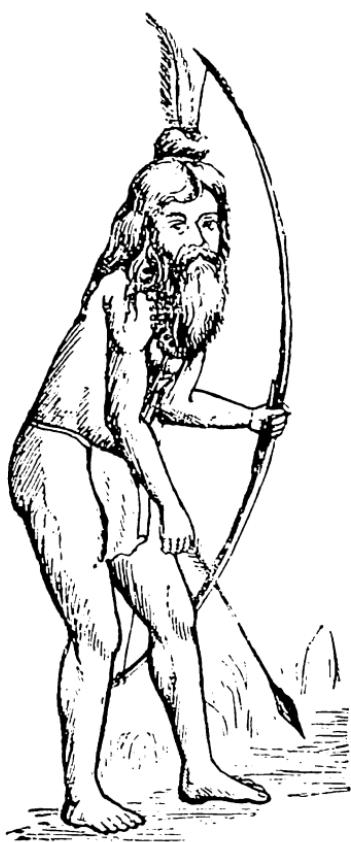
നാട്ടുമുയൽ നല്ലപേരലെ ഇണങ്ങുന്ന നിഘപദവി
യാളയ ഒരു ജീവിയുണ്ട്. അതിന്റെ യജമാനനെ അ
രു സ്നേഹിക്കുകയും ഒരുമിച്ചു കളിക്കുകയും ചെയ്യും.

—:0:—

പാഠം മുപ്പത്തിരണ്ട്.

〔അന്നനാൽത്തുരുക്കിച്ചേ വിതം വരു.〕

അന്നനാ കൃത്യം കഴിക്കേണമല്ലാതെ
പിനോക്കി നാളേക്കു മറന്നാളേക്കെന്നും
അങ്ങനെ സംഭരിക്കുന്ന മത്രുന്ന മേൽ
എങ്ങനെ കമ്മമെന്നാരാനറിഞ്ഞിട്ടാ?
പാണ്ഡായ കാട്ടാളുന്നു. ചും ചാപവും
കൊണ്ടു പുരബ്ലുട്ടു കാട്ടപ്പക്കിടിനാൻ.
മാനിനേ ശരൂം പ്രയോഗിച്ചു കൊണ്ടും
താനെ ചുമനു നടന്നപോകുംവിഡെ
വവനായ തീരിയ പന്നിയെക്കണ്ടു ന-
ലിന്നു പ്രയോഗിച്ചു നേരമുപ്പുനിയും,
വേടനെച്ചാടിക്കിച്ചുകൊന്നായ്ക്കു, താൻ
കുടപ്പതിച്ചു മരിച്ചവിണിടിനാൻ.
ഒംഷ്ടിക്കെന്നെ നാമത്തെ ധരിച്ചുായ
കുംജാവുമപ്പോളുവിഡേക്കു വന്നിതു.
“ഈ നേക്കു ഭക്ഷണം വേടന്റെ വിറും,
പിന്നെ നാളേക്കു മുഗ്ഗത്തിന്റെ ഭക്ഷണം”

କାନ୍ତାଳ

പനിയെക്കാണ്ട് മാറന്നാഴ്മിങ്ങനെ,
നിന്നിട്ടമാരേന്നരച്ച മനക്കാവിൽ,
ഇന്നിന്തോ പ്രാതശ്ശൈ വിശ്ശീഞ്ഞർ ഞാൻിരു
“നന്ന”നു കഴുച്ചു, ചെന്ന കടിച്ചടൻ,
കത്തികഴിയെക്കുലച്ചു വിൽജ്ഞാവിനേൽ
എഴ്തിക്കടിച്ചുവൻ വണ്ണിച്ചുനേരതു
വില്ലിൻമുനകാണ്ട് മാറന്തു നാല്പാത
തല്ലകൊണ്ടപ്പും ചുത്തവിനീടിനാൻ.

പാഠ ഒപ്പുത്തിച്ചുനും.

ക്രൂക്കം

കരയിലുള്ള മുഹങ്ഗങ്ങളിൽവെച്ച് ഏററാവും വലിയ
തും ആനയാണെങ്കിലും ടുക്കത്തിനും ആനയെക്കാഡ ഉയ
രം കുട്ടം. ടുക്കത്തിന്റെ തല വള്ളരെ ചെറുതും, കഴു
തും കാലുകളിൽ നീളമേറിയവയും ആക്കന്നു. മുതകിൽ
രന്നോ രഞ്ഞോ ക്രൂക്കളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. ആക്കപ്പും
കാഴ്ചയിൽ അതിന്റെ ആകൃതിക്കു ഭംഗി വള്ളരെ കര
വാൻും.

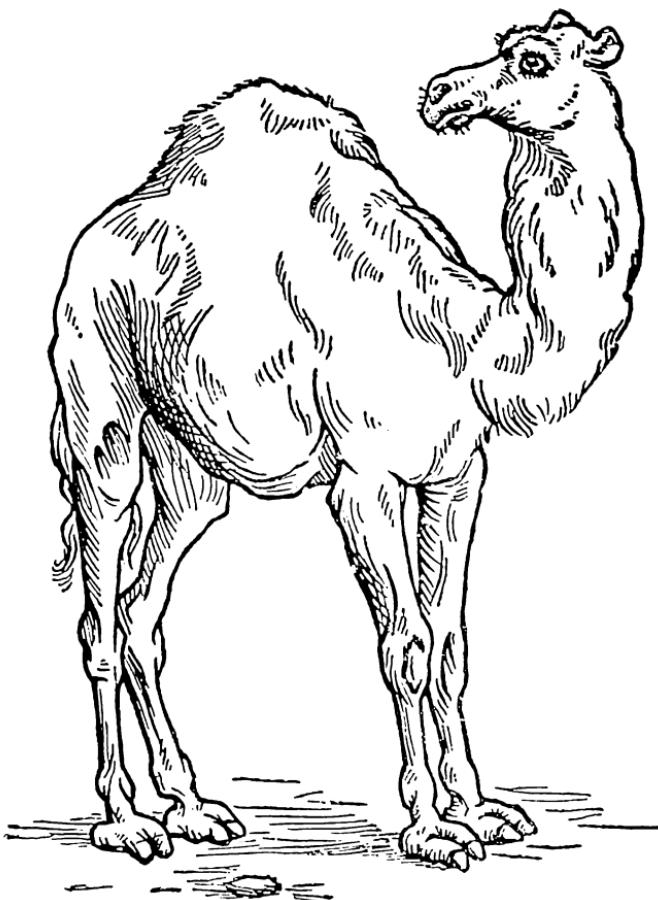
ഉൾ്ലംജ്യങ്ങളിലെ മര്ക്കുമികളിലാണ് ടുക്കത്തെ
സാധാരണ കണ്ടുവരുന്നതും. അവിടങ്ങളിൽ മന്ദിരങ്ങൾ
നിന്നും ചെല്ലുന്നതിനും മുഴുവൻ ജീവിയുടെ സമാധം
അത്യാവശ്യമാണ്. സമുദ്രത്തിൽകൂടി സഖ്യരിക്കുന്ന
തിനു കൂപ്പുകൾ എത്തുവിയം ഉതക്കന്നവോ അതുപോലെ
മര്ക്കുമിയിൽകൂടി സഖ്യരിക്കുവാൻ ടുക്കം ഉപകരിക്കു

ന്നതുകൊണ്ട് അതിനു മരക്കപ്പെട്ട എന്നപേര് സിലി ചിട്ടണ്ട്.

മരക്കുമികളിൽ വെള്ളം കിട്ടവാൻ വളരെ പ്രധാനമാക്കുന്നു. എന്നാൽ അനേകദിവസം ജലപാനം കുടാതെ സഖ്യമില്ലാൻ ഒടക്കത്തിനു സാധ്യമായോ. അതിന്റെ പുത്രതയുടെ അക്കത്തു് ഉള്ളിലുള്ള നീക്കലിൽ ധാരാളം വെള്ളം ശേഖരിച്ചുവച്ച് അപ്പാലുമായി വലിച്ചെടുക്കുവാൻ അതിനു കഴിയും. വെള്ളം ചുങ്കക്കുത്തോറും പുത്രത ചെറുതാക്കുന്നതു കാണാം.

ചുട്ടപഴത്തുകിടക്കുന്ന മണലിൽകൂടി നടക്കുവോട്ടി കാലുകൾ മണലിൽ പുണ്ടിപ്പോയി പൊള്ളുതിക്കിക്കുവാൻ വേണ്ടി നിലന്തു വച്ചാൽ പരന്നപോകുന്ന പാദങ്ങളാണ് ഒടക്കത്തിനുള്ളത്. എന്ന മാത്രമല്ല, പാദങ്ങൾ കതിരുന്നും കാളയും പോലെ ആയി അന്നാൽ മണലിൽ താഴുന്നപോവുകയും വലിച്ചെടുക്കുവാൻ പ്രധാനമാണെന്നും ചെയ്യുമ്പോം.

വളരെ ഭാരം വയിച്ചുകൊണ്ട് ഒരുവിധം വേഗത്തിൽ ധാരുചെയ്യുവാൻ ഒടക്കത്തിനു ധാരത്താൽ ദേഹവുമില്ല. ദിനംപുതി ഒരുന്നൂറു നാഴികെയാളും അന്നായാണേന്ന നടക്കുവാൻ അതിനു കഴിയും. താഡിനാംകൊണ്ട് ഒടക്കത്തിന്റെ ഗതിക്കുവാൻ വലിയ അന്തരം വരുന്നതല്ല. ഒടക്കം സംഗ്രഹിയുന്നതാണ്. പുറത്തു കയറിയിരിക്കുന്നവർ പാട്ടപാടി അതിനെ രസിപ്പിക്കുന്നും. പാട്ടിന്റെ താഴുമനസ്സിച്ച് ഒടക്കം അതിന്റെ ഗതി നിയന്ത്രണം ചെയ്യും.

ବ୍ରଦ୍ଧିକାଳୀନ

மக்ஞமியில் வஸிக்ஷனவுக் டெக்னிக்ஸ் பார்க்கிக்கொண்டுள்ளது. அதிலே ரோமங்கொண்டு தயந்து கூடியிலி உள்ளகால் அதிலே செய்துகொண்டு விரகியிலைப்பகுதியிலை வழியாக விரகியிலை வசூல்க்கப்பட்டு வருகிறது. அதிலே ரோமங்கொண்டு விரகியிலை வசூல்க்கப்பட்டு வருகிறது. அதிலே ரோமங்கொண்டு விரகியிலை வசூல்க்கப்பட்டு வருகிறது.

“മുള്ളി മുക്കുങ്ങലേം്കുത്തിനിഞ്ഞാണ്

ഉള്ളിൽപ്പിയം മാനിനോർത്താലിള്ളംപ്പല്ല”

[എന്ന് ഒരു കവി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു നിങ്ങൾ കേട്ടുണ്ടോ?]
എന്നാൽ ഈ സ്ഥലം, യവം, കോതമു മുതലായവയും
പച്ചപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പദ്ധതിയിൽ പത്രമേറിയ കേഷണങ്ങൾ ത-
നീനായാണ്. ഒരു വലുതിക്കിലും വെള്ളവും, എല്ലാ
ഉണ്ടനു കഴിയ്ക്കുന്ന നീട്ടി മനനത്തിനുംതാൽ അവിടേയും
അതു കഴിയുന്ന വേഗത്തിൽ ചെന്നുത്തുവാൻ ഉസാ
ഹിക്കെ പതിവാണ്.

അരനേകം ടെക്നോളജി അണിനിരന്മ ചുമട്ടം യു റി മത്രമികളിൽകൂടി നന്നാപോകുന്നതു മനോധര മായ ഒരു കാഴ്ച തന്നെയാണ്. യുലൂതിൽ പീരങ്കിവെ ടികൾ കേട്ടാൽ കുലക്കമില്ലാതെ നിൽക്കുന്നതു് ടെക്നോളജി ഒരു സപ്രാവചിശേഷമായു.

പാംഠ മഹത്തിനാച്ച്.

ഭാത്യാധികാരിയാശാ.

(അതുജ്ഞചരിതം മനിപ്പവാളിം)

ഒരു നീളമ രാമക്കേശവാഖ
ഒരുക്കുടം പത്രപാലവബ്ലരോടെ
തരസാ പത്രവാലപാലനാൽമം
പരിതോഷണ ഗമിച്ച കാനനാനേ.

1

കരസിമനി കക്ഷണങ്ങൾ ചേത്ത-
ങ്ങരയിൽ കിഞ്ചിണിച്ചും നിരച്ച ചാത്തി
പരിക്രമയ പീലികോള്ളുകെട്ടി
പൂരിച്ചോടങ്ങളുള്ളി ഗോപബ്രാലൻ.

2

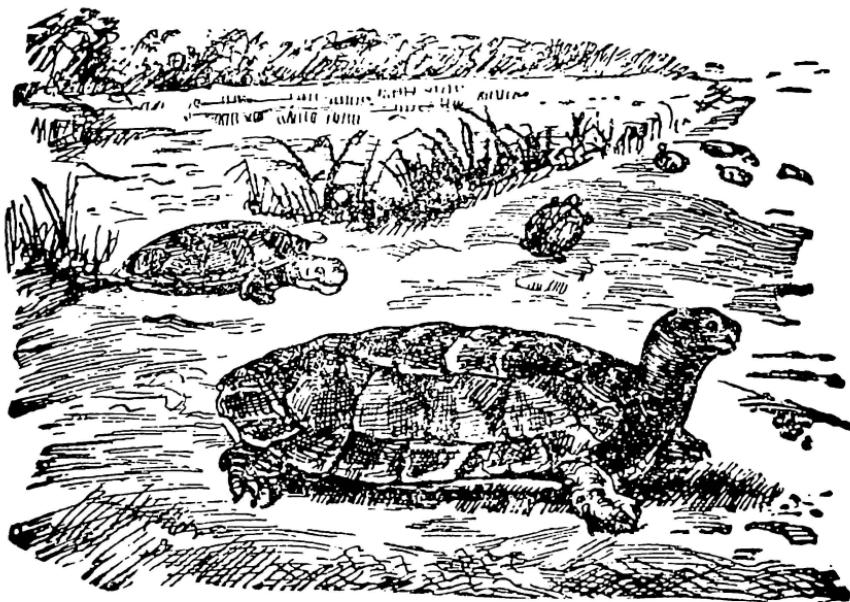
തളയും വളയും കിലുക്കിമെല്ലു-
ക്കൈവേണ്ണസ്പര്ധും മുഴക്കി മറം
കളിപ്പുവിരി കണ്ണവിലാസമോടെ
കളിഗോപാലകബാലകൻ നടന്നാൻ.

3

സുടികത്തിന തുല്യമാം ശരീരം
ചട്ടലം നിലച്ചകുലച്ചും ധരിച്ച
പട്ടാവമിയന്ന മറ്റ മറ്റം
നടക്കാണാനമ രോധിണീതന്ത്രജന്നൻ.

4

തരമായ വയസ്യരോട്ടകുടി-
തത്തുലങ്ങളിൽനിന്ന കേളിയാടി

ଅତ୍ର ୧

തക്കണാക്കംസമല്പകാശകനാർ
തരസം ഗോക്കേളുമേച്ചു സഖ്യവിച്ചാർ.

5

ശിഞ്ഞവാകിന തൃപ്പിനെനച്ചതിപ്പാൻ
പത്രവത്സാത്തി ചുണ്ട് കംസല്ലതൻ
അസുരാധമനാൽ തന്ത്ര ചെന്നാൻ
അസുനാശത്തിനടക്കയാലൊങ്ങനാർ.

6

ക്രാനാകരന്മാരിണ്ടു വേഗാൽ
ചരണം രണ്ടുമടൻ പിടിച്ചു പോകി
തക്കന്നിപടിച്ചു നിറമിച്ചാൻ
തരസം ദാനവനെ ത്രിലോകനാമാൻ.

7

ദിവി ദേവകർ ഘുഞ്ഞുഞ്ഞി ചെയ്യാർ
ഭവനാധിശനിലുള്ള കേതിയോടേ
നവസുദര്ശനിദിരാമൺാളൻ
ദൈനം ഘുഷ ത്രജിച്ചു സൗഖ്യനായി.

8

പാഠം മുപ്പത്തണ്ണ്.

ആമം X

ആമ കരയിലും വെള്ളിത്തിലും ജീവിക്കണ. നിര
ദേഹമനസ്സിച്ചു കാരാമയെന്നം വെള്ളിമയെന്നം രണ്ടുത
രം ആമകളിണ്ട്. കടലാമകളാണ് എററവും വലിയ
വ. ഒരു മനഃപ്രശ്ന വധിച്ചുകൊണ്ട് പോകത്തക്ക ബു
ലം അവയ്ക്കുണ്ടതു.

ആമതെതാട്ട് വളരെ ഉറപ്പുള്ളതാണ്. ആന്തമരക്ക് സന്തതിന് ഓരോ ജീവിക്കണം പ്രത്യേകതരത്തിലുള്ള അയധി ജഗദ്ദിനം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ആമയുടെ ശരീരം രണ്ട് ഓട്ടകളിൽ മല്ലത്തിലാണ് സുക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അസ്ഥികൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ദയ. കുടിലാണ് ആമയുടെ വാസമെന്ന പറയാം. ഇഷ്ടക്രമിക്കിനംാം ആമ അതിന്റെ തല വളരെ അപൂർവ്വമായെ എത്തു കാണിക്കുകയുള്ളൂ. ശത്രുക്കൾ അതിനെ ഉപദേശമെന്ന ശക്ത തോന്തിയാൽ ആമ ഉടൻതന്നെ അതിന്റെ തല തോടിനുള്ളിലെയുള്ള വലിച്ചുകളും.

ആമയുടെ കാലുകൾ വളരെ നീളം കുറഞ്ഞതവയാണ്. നല്ല ഘനമുള്ള തന്റെ ഓമയം ചുമക്കേണ്ടിവരുന്ന തുകാണ്ട് അവയ്ക്ക് വേഗം ഓട്ടവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഇതു മനസ്തിയായ ജീവി മരംനാണെന്ന ഏന്ന സംശയമാണ്.

ആമ പുല്ലം കായും തിന്ന ജീവിക്കുന്നു. കടലാമകൾ മത്സ്യം തിന്നാറുണ്ട്. ആമ തവളയേയും തിന്നുമ്പോൾ.

പെറ്റാമ ആയിട്ടും. അതു ഒരു സമയത്തു സുമാർ ഒരുത്തു ദിട്ടയേറ്റും ഇടുന്നതാണ്. വെയിലിന്റെ ചുട്ടകൊണ്ടാണ് ദിട്ടകൾ വിരിയുന്നത്. ആമയ്ക്ക് തന്റെ സന്താനങ്ങളെപ്പറ്റി ധാതോക്കന്നേപോൾ ചുമില്ല.

ആമയെപ്പിടിച്ചു ലൈത്തികിടത്തിയാൽ അതിനു അന്താരാക്ഷാൻപോലും സാധിക്കുന്നതല്ല. ഇം വാസ്തവം മുമിച്ചാണ് മനസ്സും ആമയെ പിടിക്കുന്നത്. ചിലർ ആമയെ ക്ഷേമിക്കാം. ഏന്നാൽ അതിന്റെ തൊണ്ടിനു

“வெளியாளர்” ஸாயாறள்ளும்யை விலக்கொடூக்குத் தான் அதும்தனாளிக்கொண்டு பேராக்கத்திக்கூடி செய்து விடுகிற ஒரு கண்ணி பல ஸாயந்தங்களின் உள்ளக்கொண்டு.

ആരു ടീർഘായു സ്പൂളി എ ജീവിയാണ്.

പാഠം മുത്താര്.

ବାରିତ୍ୟୋଃ ୫

ଓର୍ତ୍ତାବେ ନନ୍ଦିତ ହାରିପ୍ରସକ-
ମୋର୍ତ୍ତାଲିତେତରୁଯିଂ କଷ୍ଟିଂ କଷ୍ଟିଂ
କଟ୍ଟିକରୈଲୁଏଇଂ ପଟିଳିଯାଇଟ୍ଟ
ତେଜ୍ଜୀ ମିଶିପ୍ରାର ବଶମିଲ୍ଲିପ୍ରୋଧ.

എത്രയം പാരം വിശനു കരയുന്ന
പുത്രരെ കണ്ണാകിലുണ്ടോ സൗഖ്യവും?
കാലത്തൊഴിപ്പിടിച്ചേരുവും കൊടുത്തിട്ടും
നാലഞ്ഞമാസങ്ങളായിത്തെല്ലാം.

உச்சவையிடியோடு கொஞ்சமான-
மிட்டிகளிலேதுறவுபால்மில்
ராதுரியிலத்தால்மெனாஜிது பிளை-
யெருங்காலாயி கடித்திடுபோல்?
மரங்கேஷ்டாரிலிழுதெதயுள்ளிக்கைபூங்கை-
மேரை ஏலங்கேயால் கேஜித்திடு
வாணப்புநவக்ஞானவில்லமாயி
காள்பெபுநக்ஞிலே லீலாயோடு?

കീറി മുഹിഞ്ച തുനിയേ നമക്കളെ
 മാറിയുട്ടപ്പോനമെന്നമില്ല
 ഈപ്പോളായപടി നെല്ലുക്കിലും വിനെ
 ഉച്ചപോലും ലേശം കിട്ടനില്ല
 നാഞ്ചിപ്പോരതിക്കു കന്നേ ഭജിക്കാവു
 നീഒള പ്രസിലമിതെന്നു ചെയ്യു?
 നാഴിയരിപോലും വെപ്പുാൻ നമക്കില്ല
 പാഴായി നങ്കുട ഇല്ലമിപ്പോരി.
 മച്ചിന്റു തട്ടു തുലാങ്ങളിലും വാതല-
 മച്ചുതന്നുണ്ടു മരിഞ്ഞുവീണു.
 ശപാക്കളിലും അങ്ഗാഞ്ചും മരിഞ്ഞു ജമു
 കൊക്കെയക്കരു കടന്നീടുന്.
 പാതുങ്ങളിലും നമക്കിങ്ങളുകൊണ്ട
 പാതുങ്ങൾമാത്രം തകരുന്നില്ല.
 താഴിലും തകരയും ചീരയും തിന്നിട്ട്
 ഒക്കാളിമില്ലാതെ ചമരഞ്ഞ നാമാ!

പാഠം മുപ്പുതേത്തു.

(A)
മുരക്കു്.

സപർണ്ണം, വെള്ളി, ചെന്തു്, ഇങ്ങനു്, ഇഞ്ചം ഇ-
 വയല്ലാം ലോധങ്ങളാകനും. ഇവകുടാതെ വേരെയും
 പാല ലോധങ്ങളിണ്ടു്. ലോധങ്ങളിൽവെച്ചു മനംപ്പുക്കു്

എറാവും ഉപയോഗമുള്ളത് ഇരുവാണ്. ഉപയോഗം നോക്കിനതായാൽ അതിനു മറ്റൊരുള്ള ലോധിങ്ങൾക്കുശേഷം വില അധികമായിരിക്കേണ്ടതാണെങ്കിലും എല്ലാറിലും വില കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് കണ്ണുവരുന്നതു്. ഇങ്ങനു ധാരാളം കിട്ടുന്നതുകൊണ്ടാണ് വില കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. ദൈവത്തിനു നാമമാടിയിട്ടുള്ള ഏതുതോഴുമാറണ്ടു് ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. ഭൂമിയിൽ മരെറ്റു ലോധിങ്ങൾക്കുശേഷം അധികം ഇരുവിനെ ദൈവം സ്വീകൃതിച്ചുണ്ട്.

ഇരുപ്പ് ഭരിയിൽനിന്നു കഴിത്തെട്ടക്കണ ഒരു യാത്ര
സാധനമാകൻ. ഇതരം കഴികൾക്കു ലോഹവനി
കൾ (കഴികൾ) എന്ന പേര്. അതു വനികളിൽനിന്നു
ടക്കിയോരു കരി, മൃദ്ദു മിതലായവ കബന്ധിക്കണ. ഈ ഉ
അയിരക്കൊള്ള ലക്ഷ്മിയെച്ചു് ഉരക്കി ശുലിചെയ്യു്
കീടൻ കളഞ്ഞു് നല്ല ഇരുപ്പാക്കണ. ആ ഇരുപ്പിനെ
പിന്നെയും ശുലിചെയ്യു് ഉരക്കാക്കണ. സാധാരണ
ഇരുപ്പ് അല്ലോ പത്രമായിരിക്കണ. അതിനാൽ കരി
കൾ മിതലായ മുള്ളയിൽ ആയു യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിവാൻ
അതു കൊള്ളുകയില്ല. അതിനു് ഉരക്കിതനെ വേണം. ഉ
രക്കണ്ണാക്കിവാൻ ബുല്ലിമുട്ടു് ചിവണ്ണു് കുട്ടതലാക്കൊക്കു
ണ്ടു് അതിനു് ഇരുപ്പിനേക്കാരു വില കുടിയിരിക്കണ. ഉ
രക്കിനു് ഇരുപ്പിനേക്കാരു കട്ടപ്പുമുള്ളതുകൊണ്ടു് ഉ
റ്റപ്പു കുട്ടകയും തേമാനം .കുറയുകയും ചെയ്യും. അതി
നാൽ ആയു യങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല, എഴുപ്പാഴും പെരുമാ
റിഞ്ഞു യറ്റാക്കിയാൽ ഉരക്കു് അത്രുംവശ്രമാകണ.

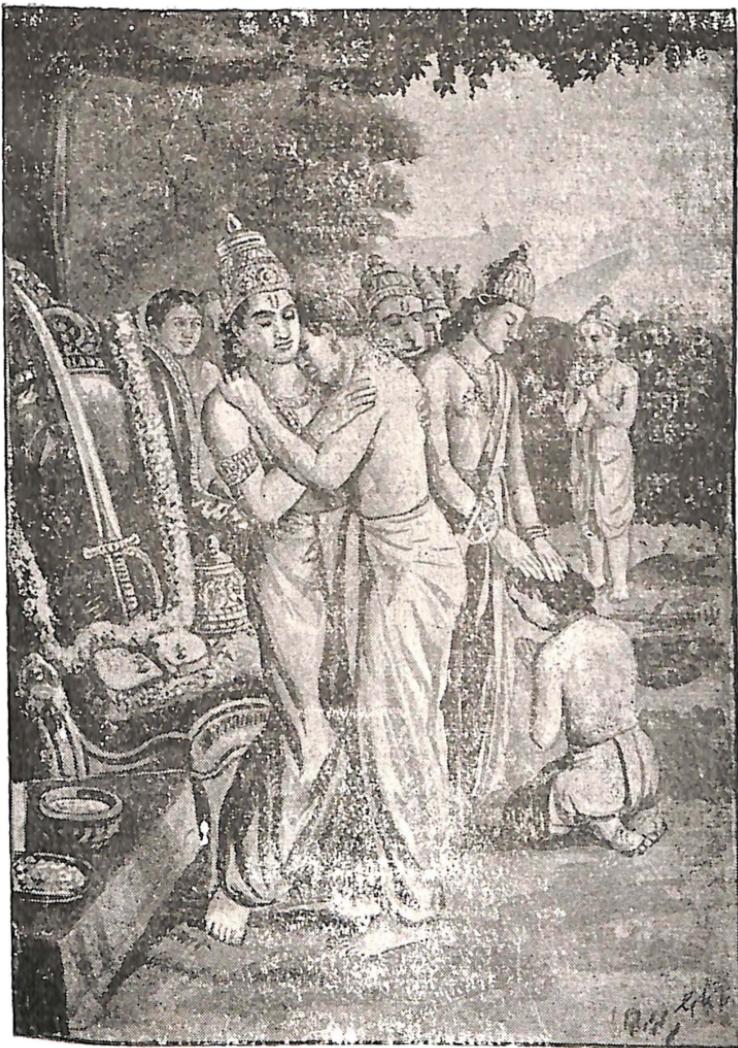
തീവണ്ണി, തീക്കല്ലേൽ മിതലായ വലിയ വാഹന ക്കും ഉണ്ടാക്കുന്നതു് ഇങ്ങനുകൊണ്ടാകനും. ഈ സുകോണ്ടുള്ള കെട്ടം ചുട്ടം താങ്കോലുമില്ലക്കിൽ നമ്മു എ വീടുകൾക്കും മിതലുകൾക്കും യാതൊരു രക്ഷയും ഉറ ചുപ്പം ഉണ്ടാകുന്നതല്ലപ്പോ. എന്നവേണ്ട, എത്രയും ചെ റിയ സുചിത്വത്തു എററവും വലിയ പാലങ്ങൾവരെയു തു പല ഉപകരണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും ഇങ്ങവില്ല കും സാധിക്കുമോ?

‘ഈങ്ങും തൊഴിലും ഇരിക്കേ കെട്ടം’ എന്ന നി ങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടാ? ഉണ്ടുക്കിൽ അതിന്റെ സാരമെ നോണോ? ഇങ്ങു്. ഉപയോഗിക്കാതെ വെച്ചിരുന്നാൽ വേഗത്തിൽ കെട്ടവന്നപോകമെന്നാണോ? ആ ചൊല്ലി ന്റെ അത്യർത്ഥം. ഇങ്ങവിനു വെള്ളു മോ കാറേറാ തട്ടി യാൽ ത്രഞ്ഞ പിടിക്കും. പിന്നെ അതു് ഒന്നിനും കൊ മുള്ളുകയില്ല. ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ ത്രഞ്ഞ പി ചികയില്ല. കെട്ടവരികയുമില്ല.

പാഠം ആപ്പുതെത്തട്ട്.

X ശ്രീരാമൻ.

പണ്ടിു് അയോദ്ധ്യാരാജാവായ പശ്ചദമൻ സന്തതി യില്ലായ്ക്കു യാൽ സത്കരിക്കുമ്പോൾ ചെയ്തിന്റെ ഫലമാ യി, അദ്ദേഹത്തിനു നാലു മകളുണ്ടായി. ഈവരിൽ ജോയുന്നാണു ശ്രീരാമൻ. അയോദ്ധ്യയിലെ രാജവംശ തത്തിനു സൃഷ്ടിവംശമെന്നും പേരുണ്ട്.

ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ

ഈ രാജവംശം സുമ്മുക്കൽ നിന്നുത്തവിച്ചുതുകൊണ്ട്
ഈ സുമ്മുക്കവംശമെന്ന പേര് ഉണ്ടായതു്. ശ്രീരാമൻറെ
പ്രപിതാമഹമാരിലോരാളായ രഘു, ലോകത്തിൽ വ
ശ്രീരാജവംശമെന്ന പേര് സിലബിച്ച. ശ്രീരാമൻറെ
പുംബീകരം ഓഫോൺത്തെങ്ങം വലിയ പ്രതാപശാലിക
ഴിം ക്ഷാത്രധർമ്മത്തെ നല്പുവണ്ണം ദീക്ഷിച്ചുവരുമായിരു
ന്ന. അവരെക്കു അതിമാനം ശമാദമായിരുന്നീൻ. ശ്രീരാമനാകട്ടെ,
ഈ പ്രശ്നപരമാരംഗം അവതാരമാണെന്നു
ഹിന്റുക്കുറ വിശ്വപസിച്ചവരുണ്ട്. ശ്രീരാമൻ വളരെ
ചെറുപ്പുകാലത്തുന്ന വില്ലാല്പ്രാസംചെങ്കു വലിയ
വിഭ്രാന്തായിരുന്നീൻ. വിശ്വഷിച്ച ക്ഷത്രിയക്കു് ഉചി
തമായ ആയുധവില്ലകളിലും നിപുണനായിരുന്നീൻ. അ
യോഖ്യാരാജാക്കരാർ അക്കാലത്തു് ഭാരതചൗക്കുവത്തിക
ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ജനങ്ങളെല്ലു ഉപദേവിക്കുന്ന രാക്ഷസ
മാനേയും മറ്റു ശത്രുക്കളേയും കൊന്ന രക്ഷചെങ്കുന്നു
വരും ചക്രവർത്തിയേംടു് അപോക്ഷിക്കുക പതിവായിരു
ന്ന. ശ്രീരാമൻ ചെറുപ്പുത്തിൽത്തന്നു വിശ്വപാമിത്രനു
നു പോരായ മഹാഷ്ഠിഭേദ ഉപദേവിച്ചിരുന്നതാടക്കയുന്ന
രാക്ഷസിയേയും, സുഖ്യാദിവൈന്യ രാക്ഷസനേയും അ
സുമയച്ച കൈപ്പുകയാൽ വലിയ യോഖ്യാവൈന്യ പ്രസി
ഡനായി. ശ്രീരാമനും ജനകരാജുത്തിൽ പോയിരു
വിടു ഉണ്ടായിരുന്നതും, പ്രസിദ്ധ മാരായ ബലവാനു
രെക്കൊണ്ടുപോലും എടുത്തു പോന്തിക്കുവാൻ സംശയി
ക്കാണ്ടതുമായ ഏറ്റവുംവെകം എന്ന വില്ലു് എടുത്തു

പൊട്ടിക്കുക കാരണം ജനകരാജാവിന്റെ മകളായ സീ തയെ ശ്രീരാമൻ പതിയായികിട്ടുവാനും ഇടവനു.

ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുന്ന കാലത്തു ശ്രീരാമനെ യുദ്ധ രാജാവാക്കി അഭിശേഷകംചെയ്യുന്ന് അപ്പുന്നായ ദശ മരാജാചു തീർപ്പുചെത്തി എപ്പുംകുറ ചെയ്തു. എന്നാൽ ദശമന്ന് തന്റെ ഒരു പതിയായ കൈകേ യിരുച്ചു മുൻചെയ്യിരുന്ന പ്രതിജ്ഞയും നിവർത്തിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ശ്രീരാമനോടു പതിനാലുകൊല്ലും കാട്ടിൽ പോയി താമസിക്കുവാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. പിറുകേടിയിൽ അപ്പിതിയന്നായ രാമൻ ഈ കല്പനയെ ആഉരിച്ചു പതിയായ സീതയോടും അനുജന്മാരിൽ ഒരാളായ ലക്ഷ്മണനോടും കുടി ദണ്ഡകാരണ്ട്രത്തിലേക്കു പോയി. അക്കാലത്തു വിസ്യുൽപര്യത്തിനു തെക്കെ കൂറാക്കമാറിവരേയുള്ള രാജുക്കുടം വലിയ അരണ്യമായി അനുഠാനം. ഈ പ്രദേശത്തെയാണു ദണ്ഡകം എന്ന വിളി ആയിരുന്നത്. ജനോപദ്രവികളായ വളരെ രാക്ഷസ മാർ ഈ അരണ്യത്തിൽ അക്കാലത്തുനിന്മായിരുന്നു. ഈ വരുടെ ഒക്കെ നേതാവായി ക്ഷമിണ്ണുത്തതിലെ ലക്ഷാ ദപ്പിപിൽ രാവണനെന്നു പേരായ ഒരു രാക്ഷസനും ഉണ്ടായിരുന്നു. ശ്രീരാമൻ കാട്ടിൽ കഴിച്ചുകൂടിയ ഈ പതിനാലുകൊല്ലുത്തെ കമകൾ രാമായണത്തിൽ വിസ്തൃതിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മനശ്ശൂപദ്രവികളിൽ ദിജ്ഞം സാക്ഷായ ടട്ടയികം രാക്ഷസമാരേയും, ലക്ഷയിൽ പോയി രാവണനെത്തന്നേയും ശ്രീരാമൻ യുദ്ധത്തിൽ കൊന്ന നിലപ്പിച്ചു.

നമ്മൾക്കാജാവു മനുഷ്യതന്നെ മരിച്ചപോലീയിരുന്നവെങ്കിലും അട്ടുകൊള്ള പ്രതിജ്ഞയെ ദിക്ഷിച്ച് പതിനാലുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം ത്രീരാമൻ അയോല്ല യിലേക്കു മടങ്ങിയുള്ളൂ. പിന്നീട് അയോല്ലരാജു തനിൽ വളരെക്കാലം ത്രീരാമൻ ഭാരതചൗദ്ധവർത്തിയായി വാസം.

ഭക്തസംഘാരം, സാധുസംരക്ഷണം, സത്രനിഘ്ന, പ്രജാവാസല്ലം എന്ന തുടങ്ങിയ വിശിഷ്ടഗുണങ്ങളാൽ ത്രീരാമൻ ഒരുപാതയായിതന്നു.

— 39240

